

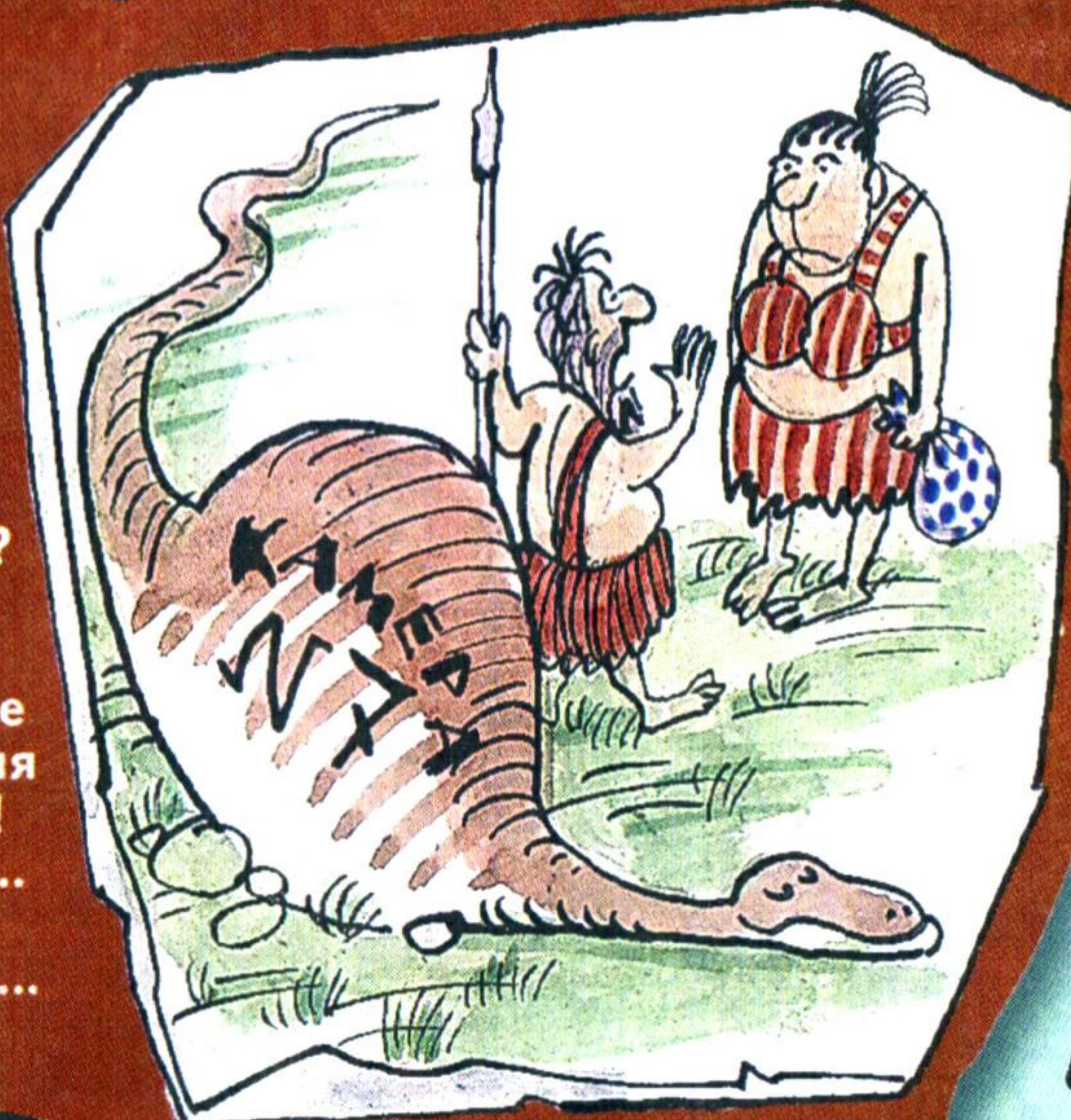
переш

— Зараз вони в нашій фракції будуть!

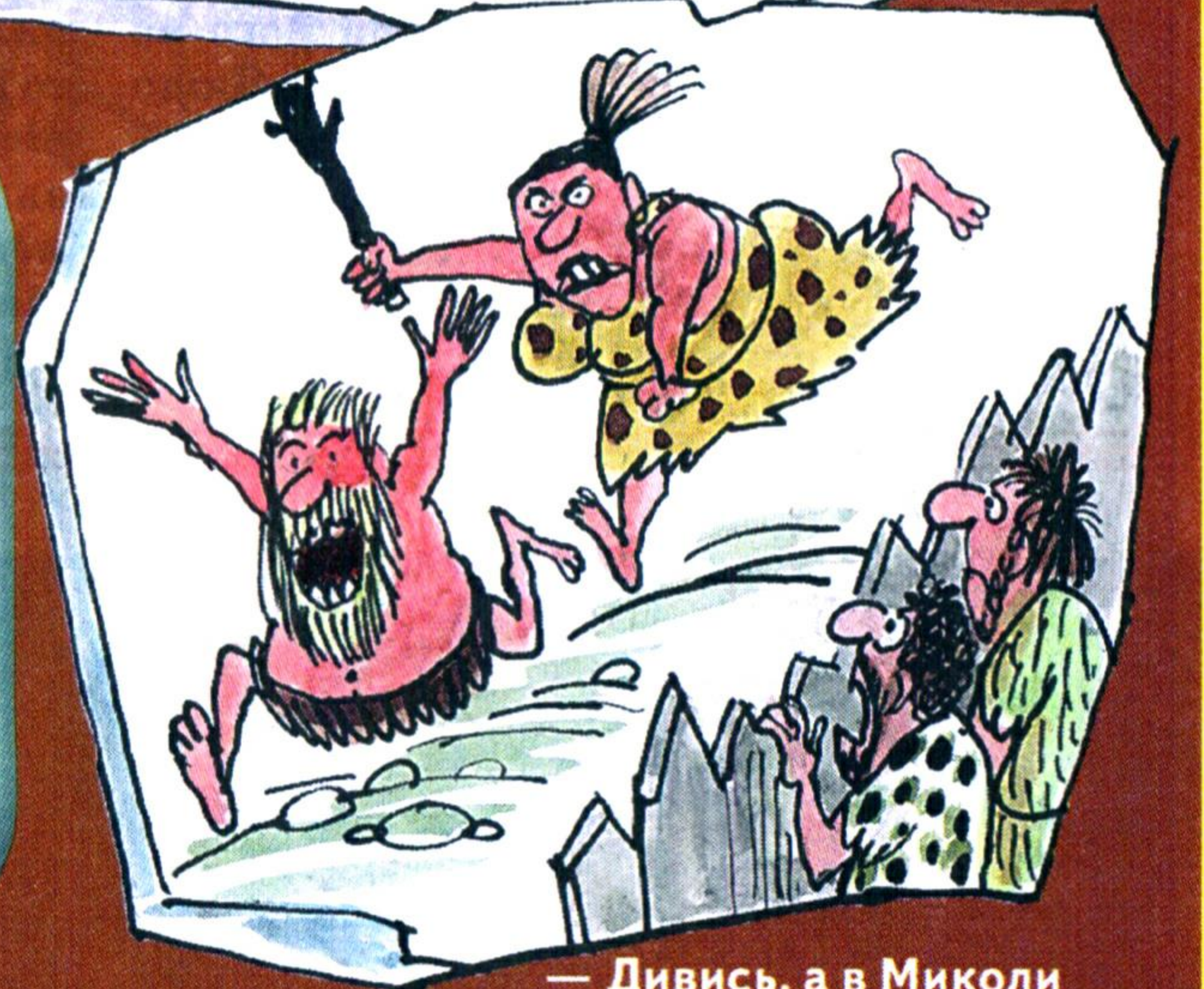
— Невже будуть кадрові чистки!

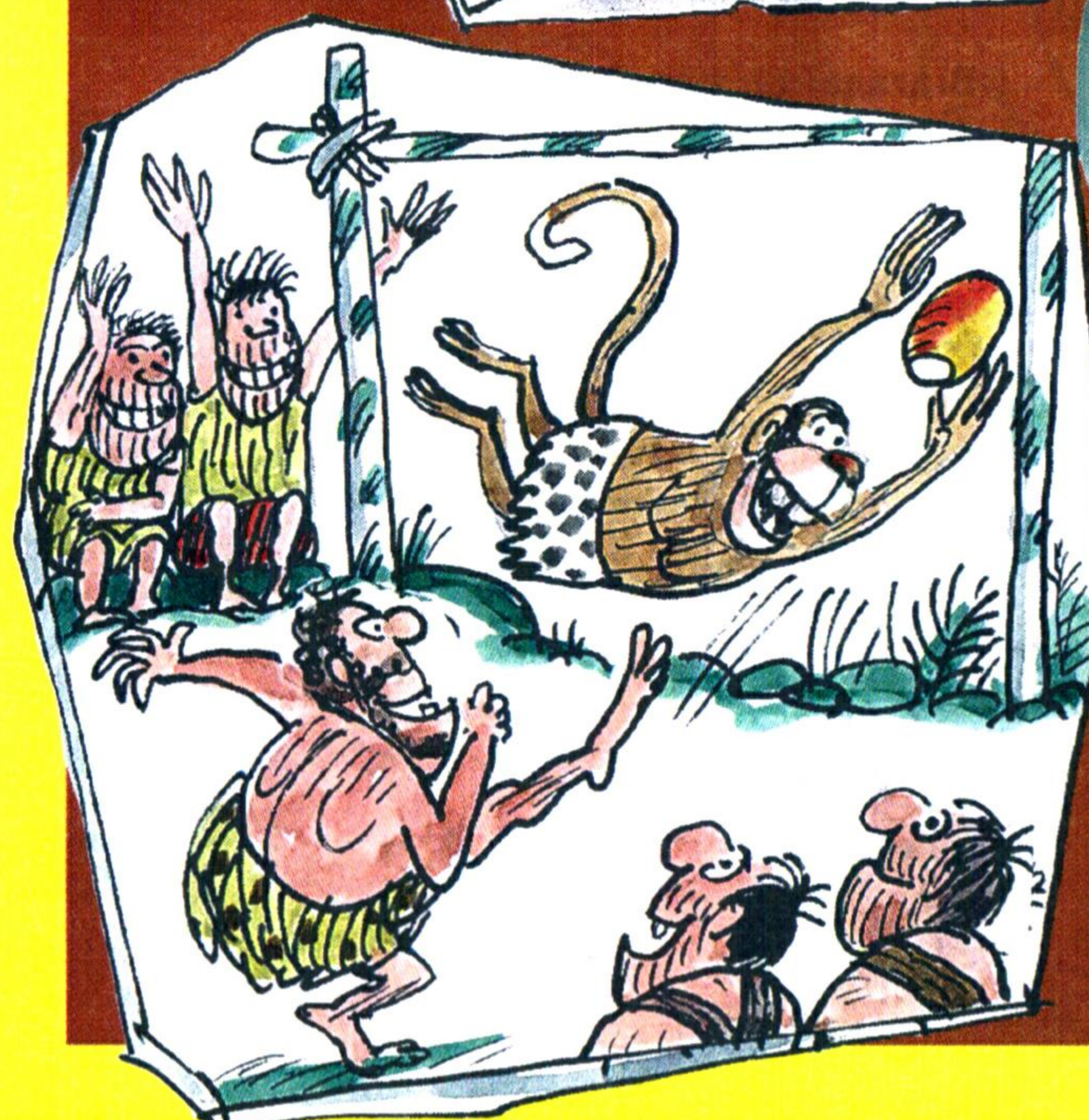
— Чого прийшла? Твого ж чоловіка на довічне ув'язнення засудили! — Та ось... Передачу принесла...

Малюнки Анатолія ВАСИЛЕНКА

КАРТИНИ З ЖИТТЯ ПЕРВІСНОЇ ЛЮДИНИ

— Дивись, а в Миколи вже почався матріархат!

— Класний воротар, «мертві м'ячі» бере! Ми його в джунглях Бразилії виловили.

— Оцей тип вигнав мене з роботи! Нехай тепер на власній шкірі відчує, що таке голодні діти!

Стою на автобусній зупинці. Чекаю свій сьомий номер. А громадський транспорт ні, знаєте, як ходить? То маршрутки туди-сюди дир-гир. А автобус, як місяць ясний на небі — може з'явитися, а може й ні.

Сонечко припікає. Добре, що перед цим «Перець» купив. Прикрив голову — «Перець» допоміг.

Та ось сонце заплигло за велику хмарищу, схожу на гусака, і загубилося у білому пір'ї під широкими крилами того птаха. А може, просто вирішило перепочити.

Війнув прохолодний вітерець, і я чхнув.

Чхнув, то й чхнув. Не така уже й значна подія, щоб про неї розповідати.

Але тут до мене підійшов чоловік із голубою пов'язкою на рукаві: «Мале підприємство «Мікроб», — встиг я прочитати на ній напис.

— Із вас гривня! — дістав він авторучку.

— За що? — здивувався я.

— Ну, ви ж чхнули?

— Чхнув.

— Значить, платіть гривню.

— Не розумію.

— А що тут розуміти? Ви чхнули, у повітрі стало більше мікробів. А це означає, що ви завдали атмосфері нашого міста шкоди. Як-

ЗНОВУ В КРІПАТСТВО?

У парламенті зареєстровано проект нового Трудового кодексу. Оскільки серед депутатів значна частина олігархів, то він і захищає їхні інтереси, а не права людей праці. Наприклад, роботодавець зможе на свій розсуд збільшувати тривалість робочого дня аж до 12 годин; звільнити працівника, попередивши його не за два місяці, а за два тижні, і т. д. «Якщо цей Трудовий кодекс буде схвалено, — говорить голова Конфедерації вільних профспілок України М. Волинець, — то мільйони робітників, селян, службовців, інтелігентів опиняться у ролі кріпаків».

А КНИЖОК МЕНШАЄ

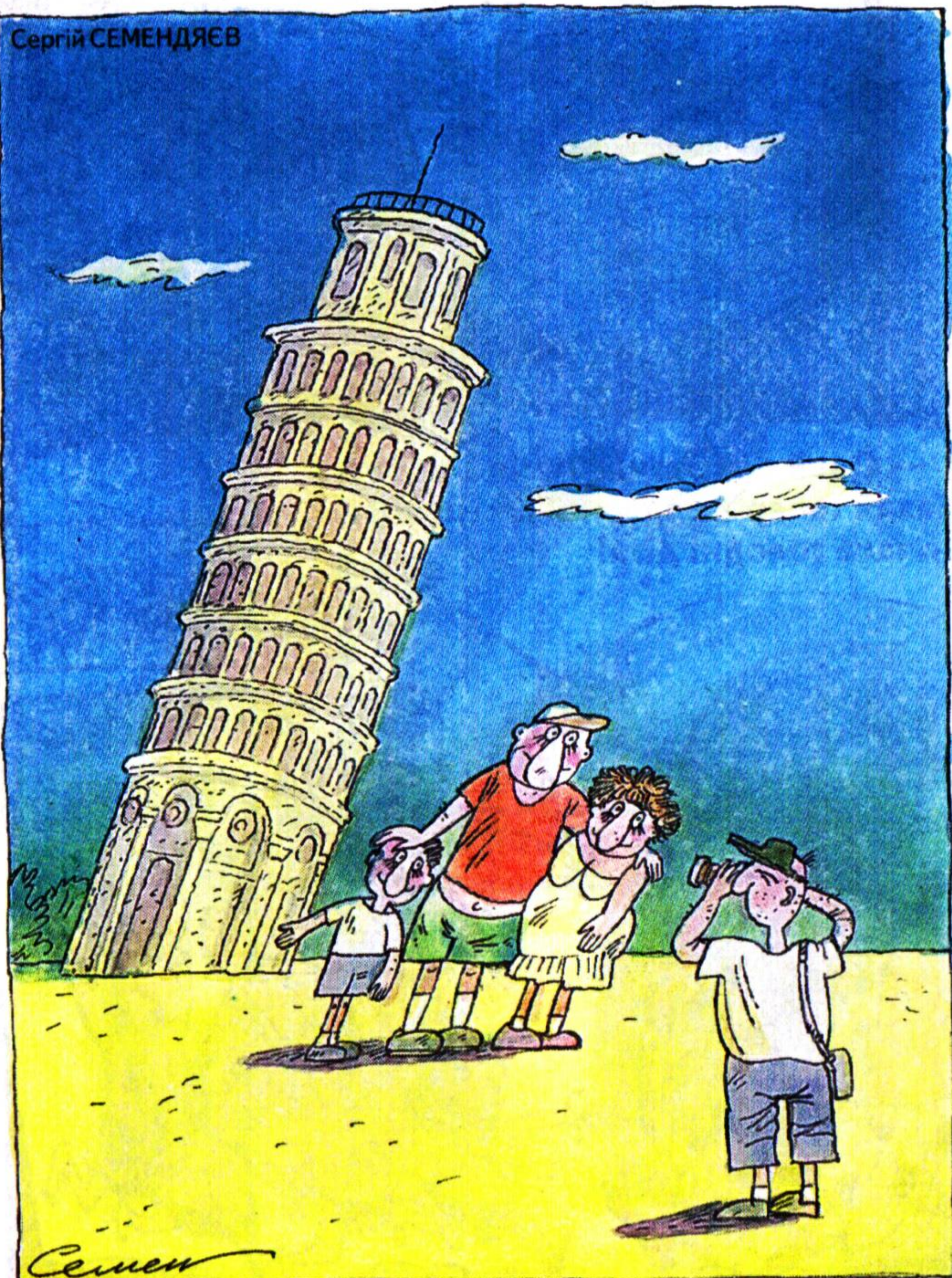
За оперативними даними Книжкової палати за п'ять із половиною місяців цього року порівняно з аналогічним минулорічним періодом видавництва України випустили книжок на 1 923 найменувань менше. А тираж зменшився на 5 мільйонів 218 тисяч примірників. Суспільство бідніше і духовно.

НЕ ОБОРОНИЛА НАВІТЬ СЕБЕ

Після того, як частина депутатів від групи «Народна самооборона» перейшла до правлячої коаліції, над нею нависла загроза ліквідації. Не оборонила «Самооборона» навіть себе.

З'ЇЛИ ДВА ПУДИ СОЛІ

Полтава. (Кор. ІАП). 19 червня у місті відбулося чергове Свято полтавської галушки. Цього разу на галушки пішло 20 тонн борошна, 300 кілограмів цибулі, 1,5 тисячі яєць і два пуди солі.

СМІШИНКИ

Цікаво, що всі гроші заробити не можна, а прожити — запросто.

Мудрість стукає у двері кожного, та не всі дома.

Майбутнє нашої країни належить дітям! Ми навіть знаємо прізвища цих дітей.

Бог створив світ. Решту зроблено в Китаї.

Зібрав
Остап МИХАЙЛОВИЧ.

Відгадайте, з якої країни ці діти.

МІСЬКА ВЛАДА УХВАЛИЛА

ГУМОРЕСКА

що можеш дозволити собі чхати де заманеться і скільки заманеться, то нам дихати нічим буде. Міська влада вирішила таким чином боротися за чистоту повітря — раз, і поповнити свій бюджет — два. Ви що, газет не читаєте?

Я підозріло глянув на «борця з мікробами» і, ризикуючи життям, перебіг на другий бік вулиці. «Краще піду на роботу пішки», — подумав я. Пройшов метрів сто.

І тут мене наздогнало двоє молодиків. На їхніх тенісках червоними літерами було написано «Корпорація «Асфальт — підошва».

— Привіт пішоходам! — привіталися вони — Ходимо, значить?

— Ходимо, — спробував приязно усміхнутися я.

— Із вас — гривня!

— За що?

— Ну ви ж ходите?

— Ну?

— Ви ходите — асфальт стирається. Автомобілісти он за дорогу платять, а пішоходи за тротуари — ні. А чим ви кращі? Що, не чули про розпорядження міської влади? Треба ж якось наповнювати міський бюджет

— Слава Богу, що хоч за дихання ще грошей не беруть, — зітхнув я.

— Не брали, — уточнили молодики. — А із сьогоднішнього дня міська влада ухвалила, щоб поповнити міський бюджет... До речі, он біля того аптечного кіоска ви можете заплатити гривню і дихати спокійно.

Далі я нічого не пам'ятаю

До тьми прийшов, коли на небі знову з'явилось сонечко

Я сидів у сквері на лавочці і тримав у руках три квитанції — «За мікроби», «За ходіння», і «За дихання».

«У мене ж немає квитанції «За сидіння на лаві!!!» — стрільнуло мені в голову. Із «сидячого старту» я рвонув по алеї. Але тут мене перепинили і пояснили, що немає не тільки «За сидіння», а й «За бігання»... Бо міська влада ухвалила...

Михайло ПРУДНИК.

м. Київ.

Олексій КОХАН

— Запрошуємо у захоплюючу екстремальну турпоїздку по селах-пустках: у Іванівці ви побачите чупакабру, у Закаблуківці — вовків, а у Петрівці в болоті навіть анаконди водяться...

○ «Він грає головою, як риба у воді...»

○ «Потрапив до основної обійми...»
○ «Придбали його за серйозні гроші».

○ «Балак б'є головою — це його сильна сторона...»

○ «Прокинув м'яч задньою ногою».

Почув і записав
Микола БОСАК.

Ніколи не бачив солов'я,
який би співав на паркані.

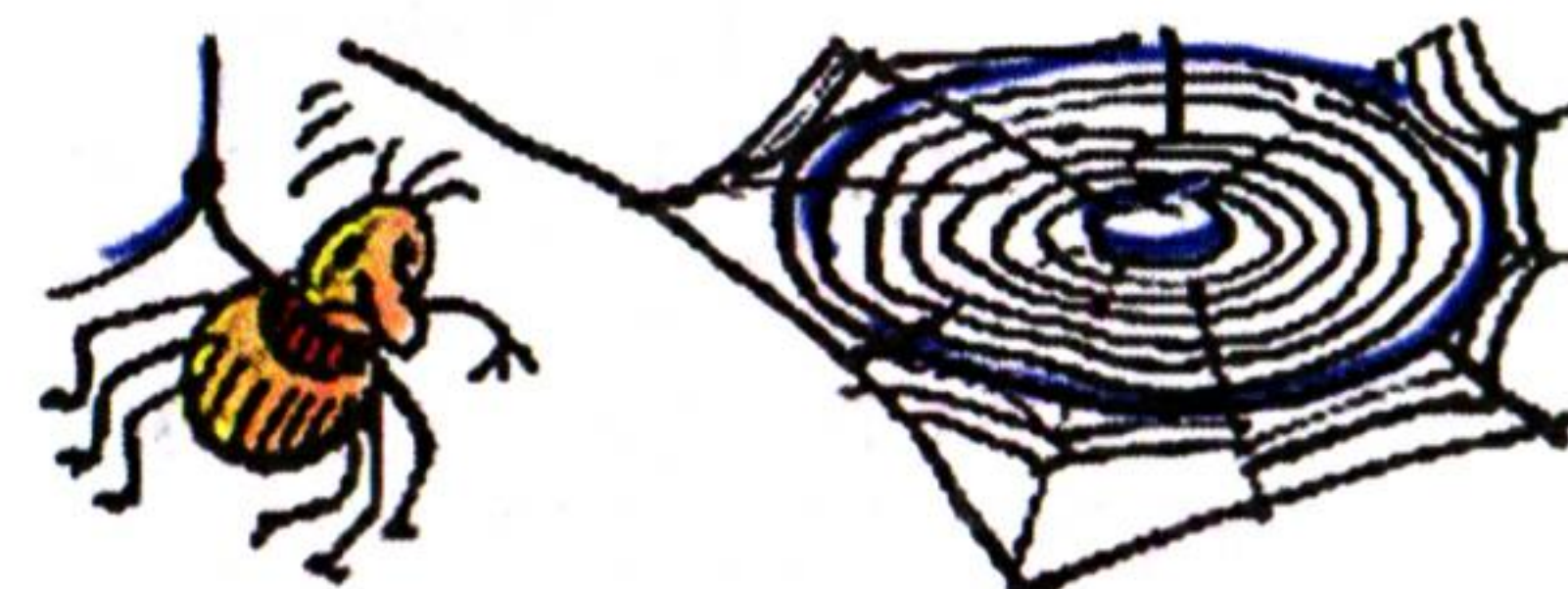
Весною найбільше віри,
узимку — правди.

Не радій радості тій,
з якою тебе проводжають.

Під квітучою яблунею
і вода п'янить.

Життя павука завжди висить
на павутинці.

Милуючись квіткою,
ніхто не думає про насіння.

Ніхто не проганяє із саду бджіл.

Молоде дерево
у корінь росте повільніше.

Скільки нас душ?
Набагато менше, ніж шлунків.

Після смерті мало хто запитає:
«Де ти?»

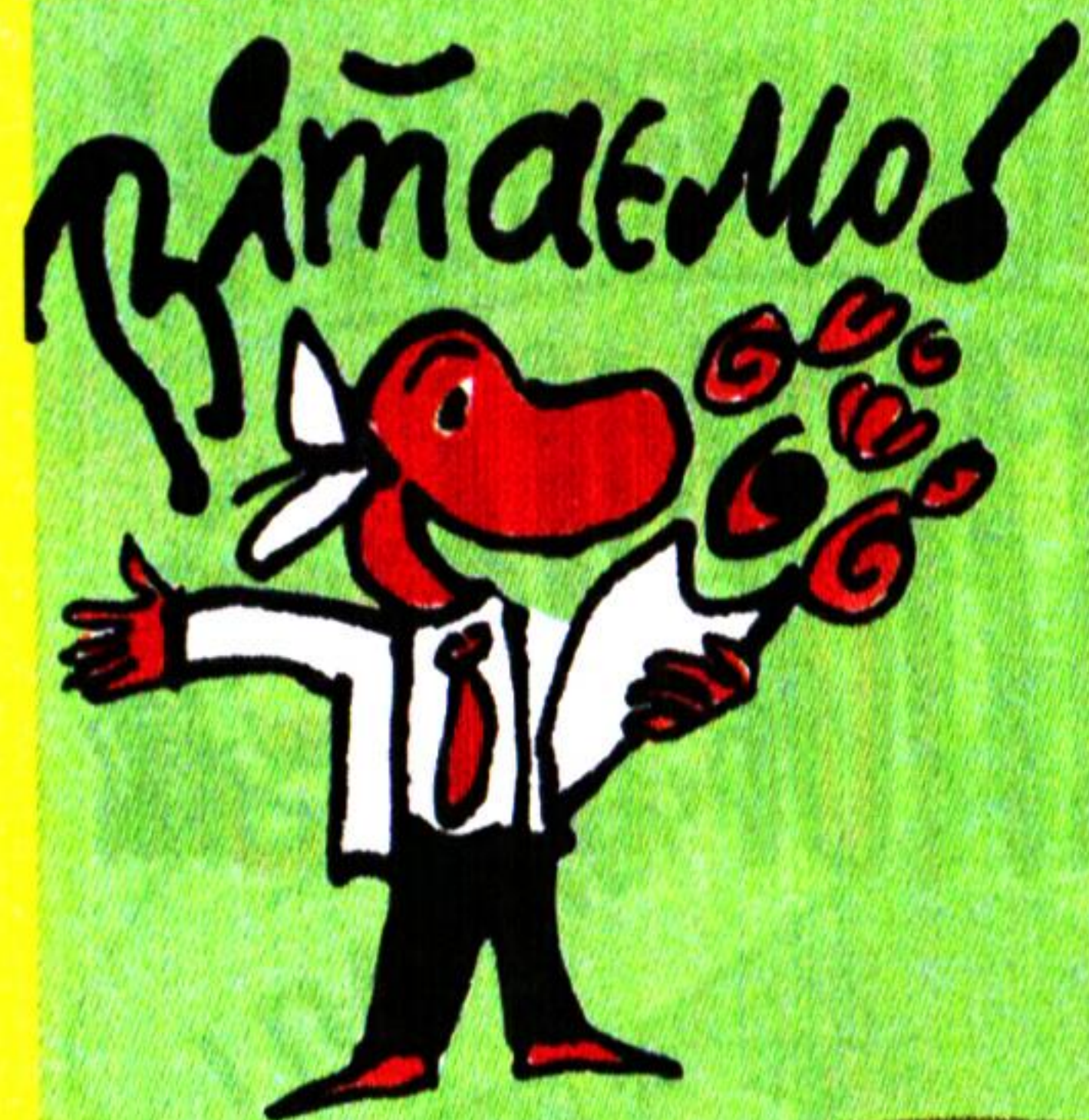
Не від старості
зір псується,
а від побаченого.

Гіркувате життя —
кожен рік починається із редиски.

Василь ПРОСТОПЧУК.

м. Луцьк.

Письменника-гумориста з м. Ужгорода Володимира ТОВТИЧА із 60-літтям!

Дружній шарж Олексія КОХАНА.

Не знаю, чи то криза дається взнаки, чи то доля жартує, але останнім часом, де б я не працював, — скрізь розплачуються нату-рою. На цегельному заводі — цеглою, на збиранні су-ниць — ягодами...

А вчора заходить до ме-не сусідка, яка минулого тижня оселилась у нашому

НАТУРОЮ

ГУМОРЕСКА

будинку, і просить допомо-гти скласти шафи.

— За натурплату? — ми-моволі виривається у мене.

Автора численних іронізмів, мислителя XX і XXI століття Володимира ГОЛОБОРОДЬКА із другим 35-літтям!

Дружній шарж Володимира Солонька.

РИМОВАНІ ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

ПАТРІОТИЧНЕ БІДКАННЯ

— Якби не склероз, —
зітхнув «патріот», —
Я піклувався б завжди про народ.

СТИМУЛ УТИХИ

Веселий ти, не скнієш у журбі,
Коли начальству гірше, ніж тобі.

СИЛА САМОКРИТИКИ

Будь самокритичним, критикане, —
На одну мерзоту менше стане...

ПЕРЕВАТИ ДОСТАТКУ

Є пряники в усіх, —
Потрібний менш батіг.

ТРИМАСИ НАРОДНОГО СМАКУ

Не любий народу правитель...
Бо він — не тиран, не мучитель!

НЕ ПЛАЧТЕ!

Село не умре!.. Хоч розруха і нелад,
А квітнуть безсмертні
потьомкінські села!

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

— Ні-ні, мені треба негайно бути в лікарні!

— Ти диви: безсмертний-безсмертний, а від нашого обіду звалився!..

— А от і неправда: зовсім не вбило!

— Як захочете, так і буде! — відповідає кокетливо.

Закінчивши роботу, оглядаю кімнату. Чим же вона розрахується. Телевізора, певно, не дасть — надто дорого. Вішалкою? Вона у мене є! Тумбочкою? А на якого біса вона мені? Раптом чую:

— Та йдіть сюди, на кухню! Що ви такі сором'язливі?

Ну, значить, випили ми, перекусили, балакаємо.

Потім іще випили, ще перекусили і далі балакаємо. Але скільки можна баляси точити?

— Може б ми розрахувалися! — несміливо натякаю.

Жіночка мило посміхнулася:

— А ви нетерплячий! І наживала на мене паль-

чиком. А тоді за мить зняла із себе кофту, джинси, ну і так далі, та й уже стояла переді мною, у чім матуся народила. Якусь хвилю мовчки дивилася на мене, а потім каже:

— Ну що ви стоїте, наче телефонний стовп?

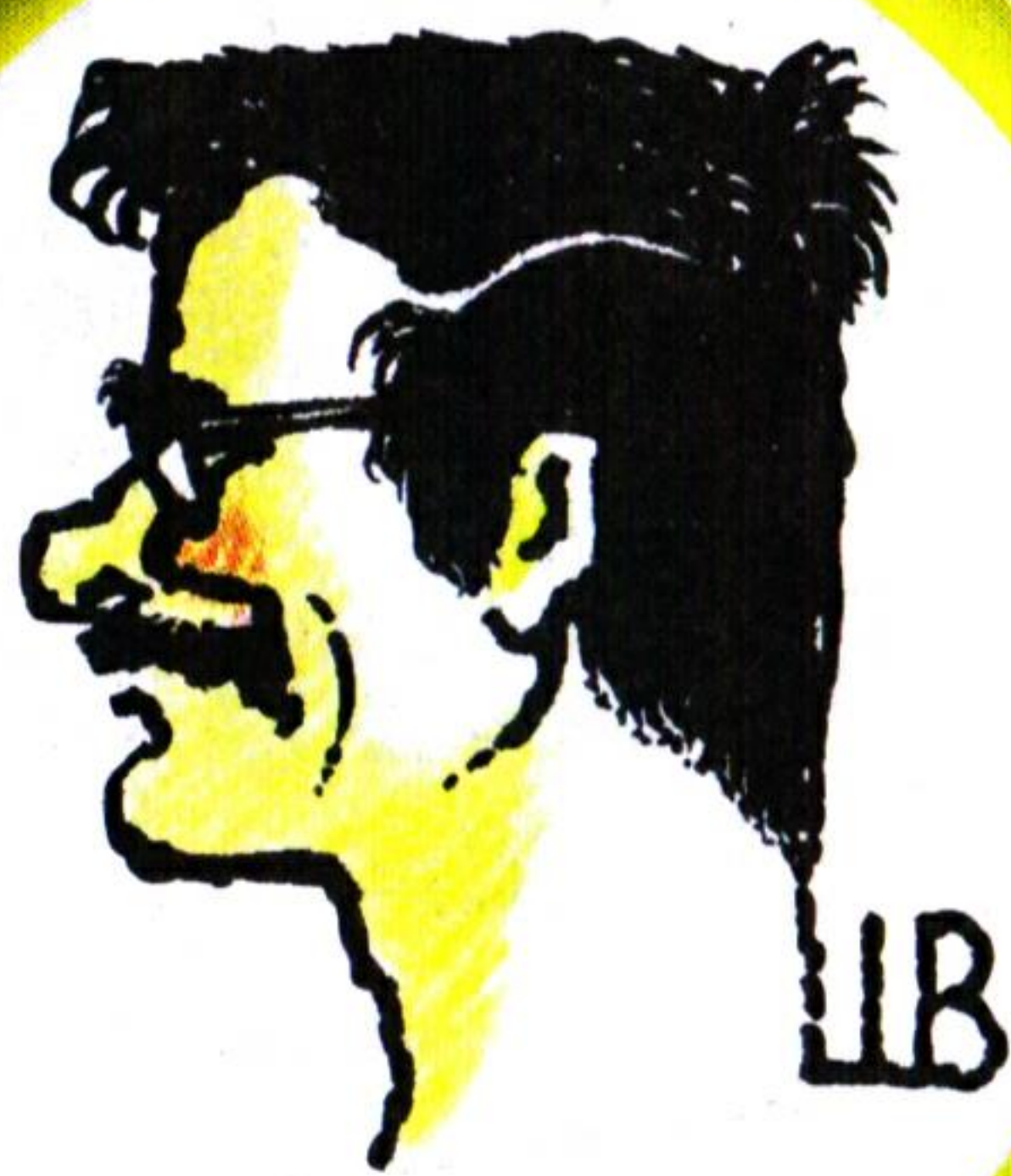
І тоді я отямився. Швиденько схопив той одяг та

й пішов собі додому. «Не біда, що поношений, — подумав собі. — Через реалізаторів «гуманітарки» кому-небудь продам, а за виручені гроші куплю дружині щось новеньке та гарненьке». А що робити?

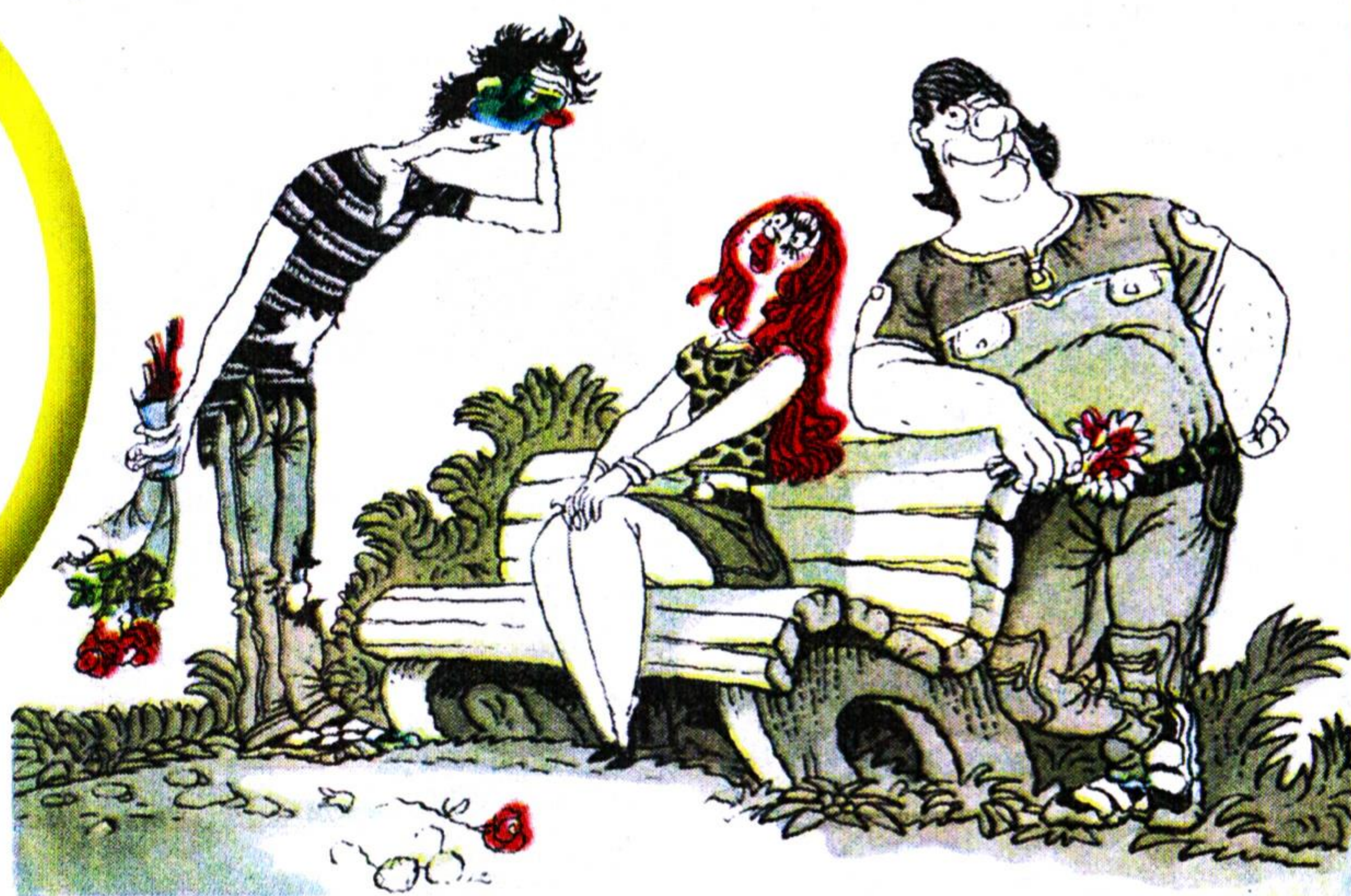
Володимир ТОВТИН.

Владислав ШИРЯЄВ народився в 1940 році. Закінчив Львівський політехнічний інститут. У «Перці» друкується майже сорок років. Його дотепні малюнки шанувальники упізнають, не читаючи прізвища автора. А ще художник чудово проілюстрував безліч дитячих книжок.

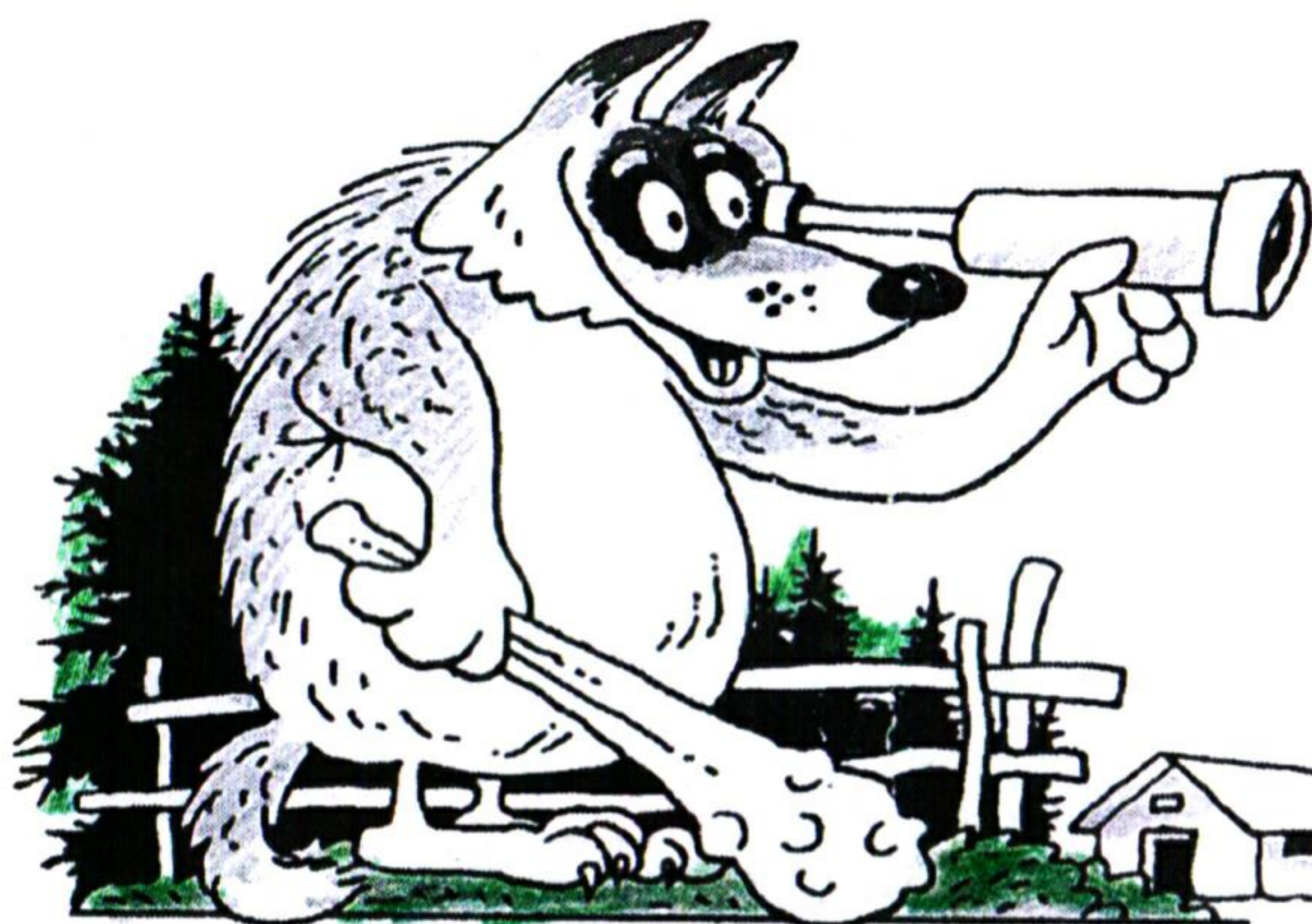
Здоров'я Вам, Владиславе Григоровичу, і натхнення на багато-багато років!

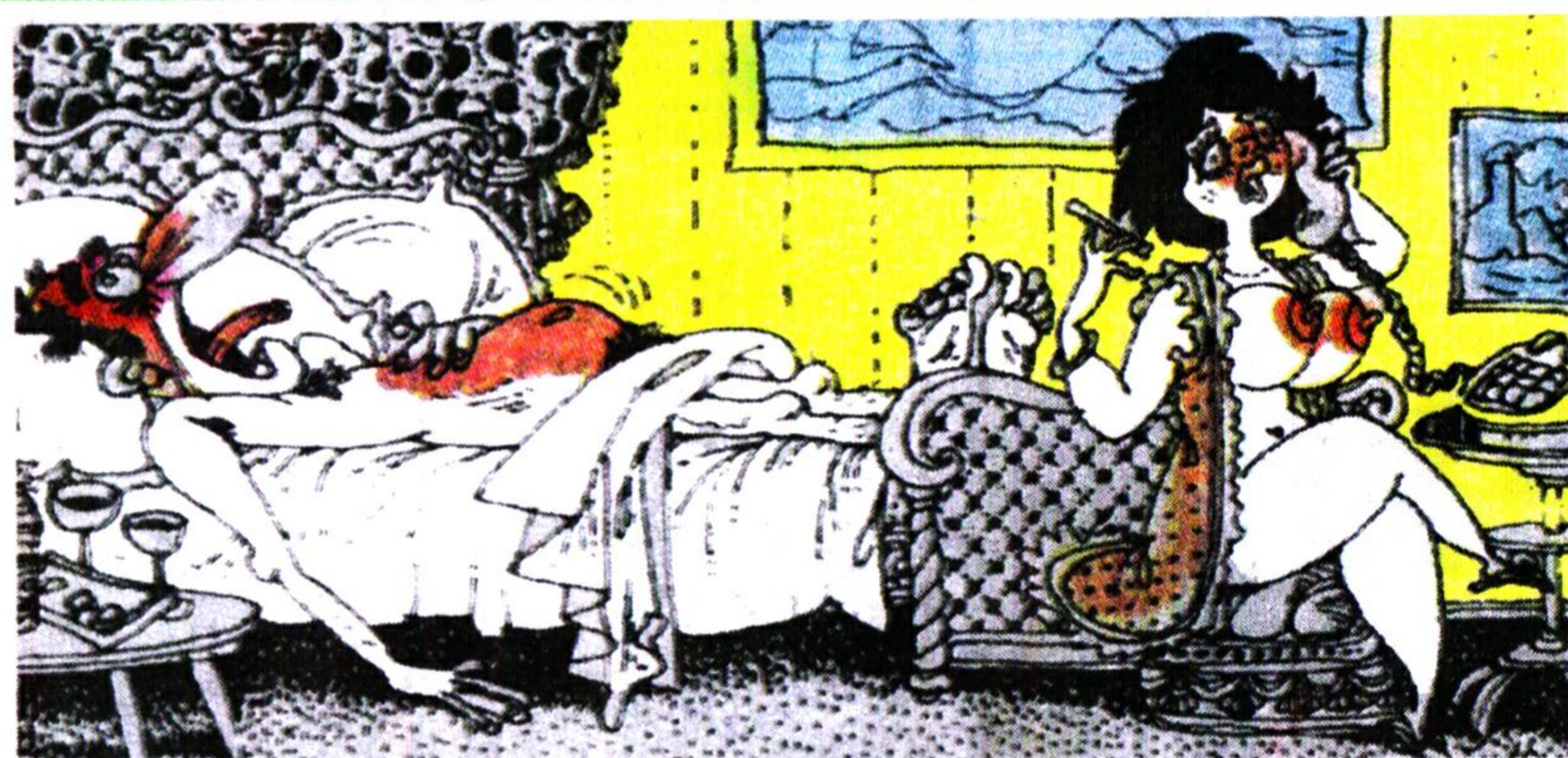
Автошарж.

— Я вирішив добровільно зняти свою кандидатуру...

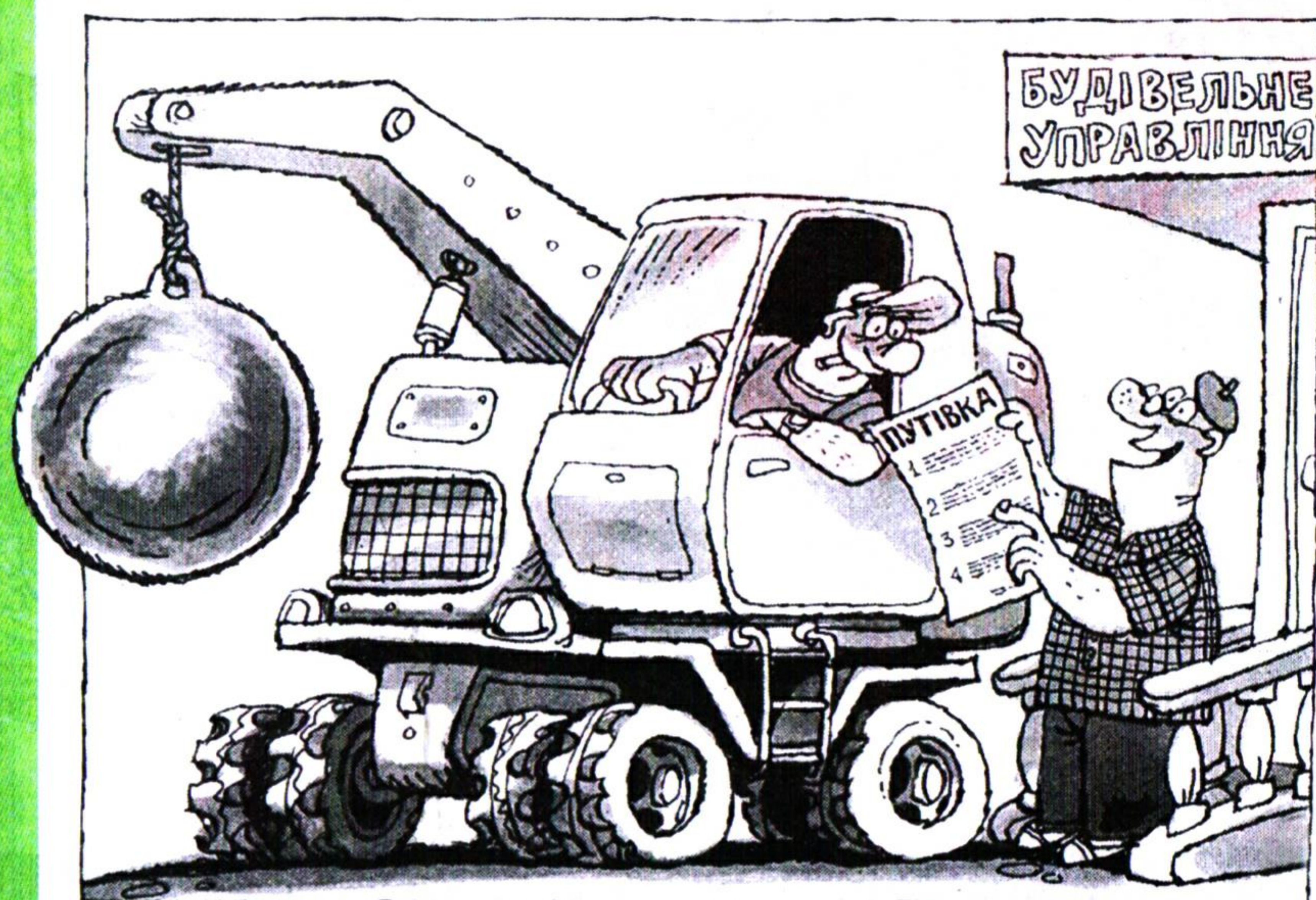
— Догосподарювалися! І на цій фермі жодної овечки не залишилося!

— Служба знайомств? Ви кого мені прислали?

— За хабара посадили, за хабара і випустили.

— Виписав тобі путівку по історичних місцях.

ІРОТІЗМИ

◆ У нього думки, немов гикавка: з'являються зненацька.

◆ Довгожитель — це людина, котрій думка про смерть і в голову не приходить.

◆ Щоб гідно когось поцінувати, треба перш за все перебороти у собі заздрісника.

◆ Істина у вині. У горіліці теж, але дуже гірка.

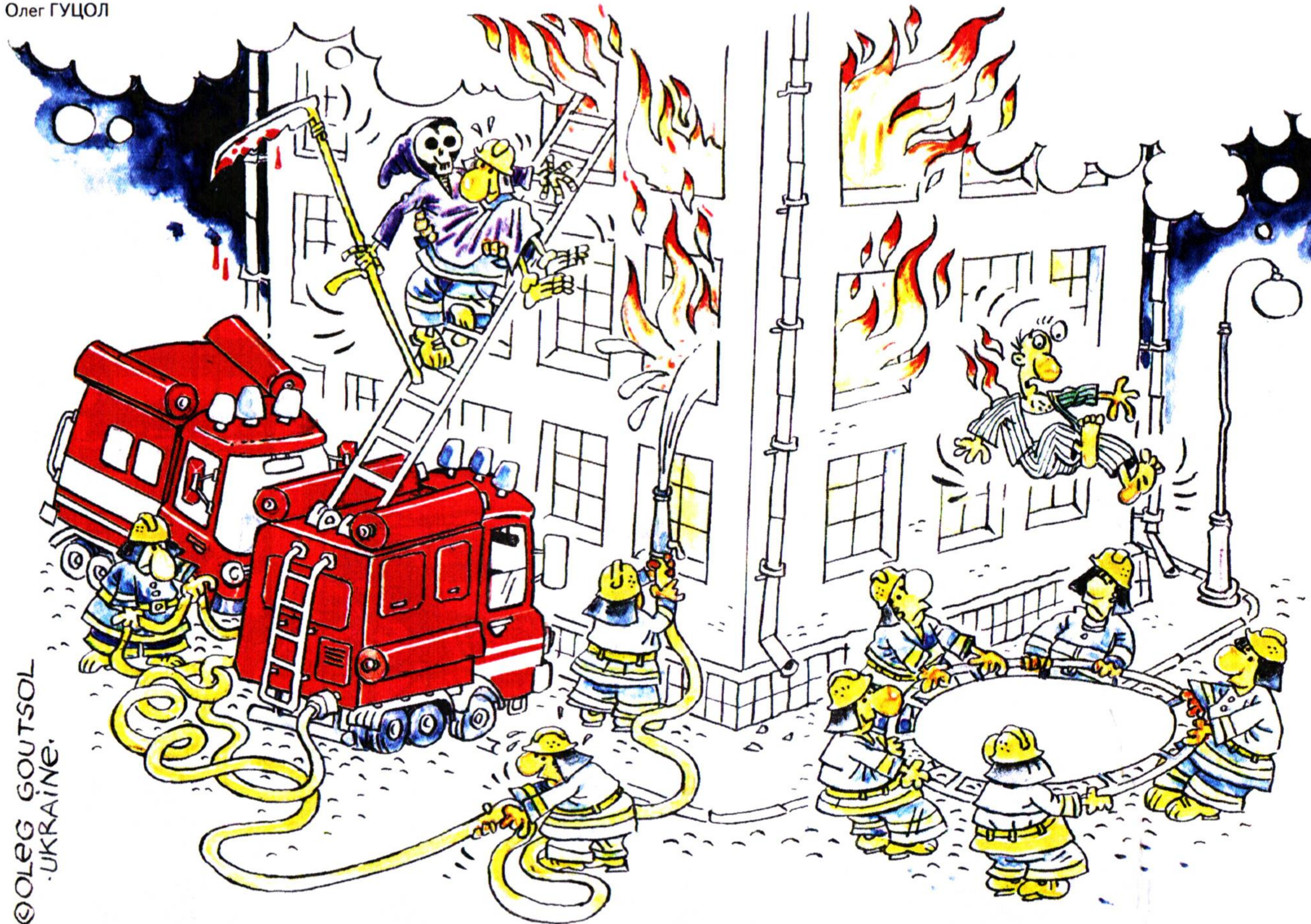
◆ «Як живеш?» — «Сам дивуюсь!»

Валентин ШУЛЬГА.

м. Київ.

Олег ГУЦОЛ

©OLEG GOUTSOL
UKRAINE

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

ЛАНГУСТ — дорідний урожай.
МОДУЛЬ — манекен.
ЗАМЕТІЛЬ — генеральне підмітання.

АКУМУЛЯЦІЯ — хрестини.
ВУХНАЛЬ — сережка.

Василь МОМОТЮК.
с. Росошани на Буковині.

ПРОДАВ БИ...

«Ой, там, на точку, на базарі...!» — наспівує дружина, насилаючи чоловікові у тарілку борщу...

— По-моєму, дурна пісня, — скривився чоловік, — от, якби я взяв та й продав тебе, що б ти робила?

— Дуже розлютилася б! Відібрала б у тебе вторговане, аби не встиг пропити, а своєму новому чоловікові добрий прочухан влаштувала б, аби грошей без мого відома не витрачав!

НЕ ВИЙДУТЬ?

Фермер прийшов до свого ставка, а там купаються голі дівчата.

— Іди звідси! Ми не вийдемо з води, доки ти не підеш! — закричали дівчата.

— Потрібні ви мені. Я тільки хотів погодувати свого крокодила, — відповів фермер.

НАСЛІДКИ

Розмовляють дві подружки:

— Не так страшний сам грип, як його наслідки, — каже одна.

— Я знаю. Якраз після грипу я вийшла заміж за дільничного лікаря, — відповіла друга.

СТАБІЛЬНО

— Як життя-буття, Семене?

— Стабільно.

— То й добре.

— Я так би не сказав, бо як не було грошей, так і немає.

ВИНАХІДЛИВИЙ

Мати школяра захоплено розповідає класному керівникові:

— Мій син — неймовірно талановита дитина! Він надзвичайно допитливий та винахідливий! І в нього стільки цікавих ідей, чи не так?

— Так, звичайно, — зітхає класний керівник. — Особливо на уроках хімії...

Надіслав
Анатолій МИХАЛЬЧУК.

с. Березичі
Любешівського району
Волинської області.

Анатолій ЧЕРНЯХІВСЬКИЙ

ДЛЯ ТИХ, КОМУ ЧИМАЛО ЛІТ

Може, так, цілючись і вмру
Біля персів милої блондинки.

Анатолій Гризун,
«Литовська пастораль».

Я втягнувся в небезпечну гру,
Називається —
«Любов без відпочинку».
Може, так, цілючись, і вмру
Біля персів милої блондинки.

Як подумать — все одно вмирать,
То чого ж це не зробить в любові?
Хочеш з молоденькою гулять —
Значить, будь завжди напоготові!

ПРО МІСЯЧНУ БЕТХОВЕНА СОНАТУ

Спів пташок у алегретто рами,
Де інтерлюдій сипле їм овес.

Олександра Черненко,
«Місячна соната» Бетховена».

За межі не виходячи квадрата,
Для тих, хто ще, принаймні, не оглух,
Я на гармошці Місячну сонату
Усю зіграю. Запросто. На слух.
Соната, прямо скажем, нуднувата
І їй іще далеко до хітів,—
Коли без бубна пробував зіграти,
То танцювать ніхто й не захотів.
Ми добавляли й звуку пилорами,
І підключали автопарк увесь,
І інтерлюдно в алегретто рами
Пшеницю сипали, і жито, і овес...
Сонату це ніяк не рятувало:
Щось там Бетховен не домудрував...
Чи, може, заплатили грошей мало?
А як платили — так він і писав!

І ЯК ЖЕ ЙОГО НЕ КОХАТИ

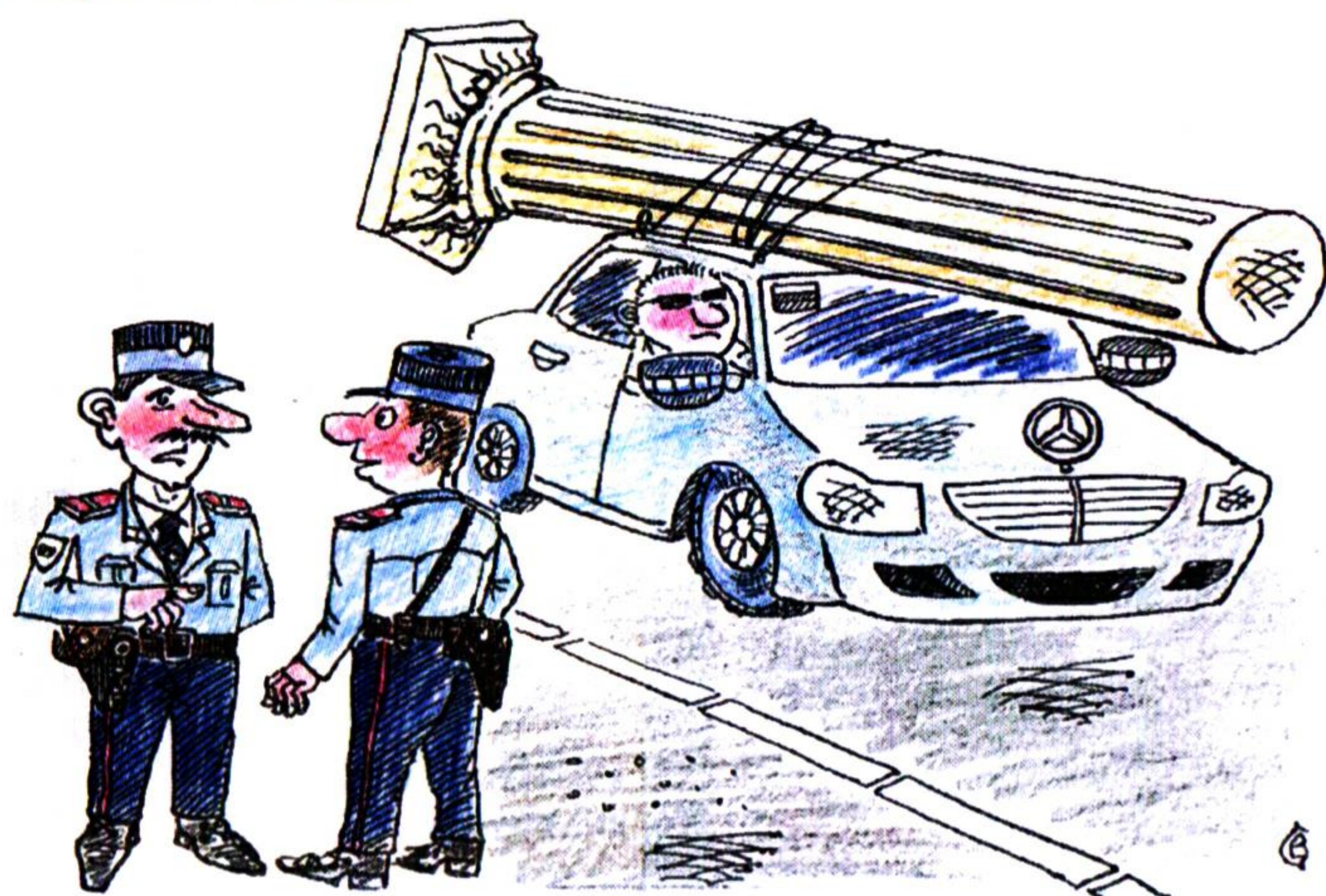
Ми досить фатальні у згубі,
... Отак.
Я лежала під дубом,
А він на мене дививсь.

.....
І я зеленіла часом,
А дуб ховав сивину.
Це смішно й печально трішки,—
Він старший разів у сім...

Марина Кононенко,
«Ми досить фатальні у згубі...»

Одна з найпрекрасніших місій
Піснями весну звеселять,
І вже традиційно у лісі
Під дубом на рясті лежать.
А крона ж в столітнього дуба,
Неначе велике шатро.
І хай сивина вже до чуба,
Та біс, як-то кажуть, в ребро.
Як зелені в нього багато!
Оце б ще ланцюг золотий...
І як же його не кохати,
Коли він красивий такий?!
На дуба лишень тільки гляну,
Вдихну лиш оденький флюїд
І серденько біднее в'яне...
Не дуб, а якийсь серцеїд.
Свою відчуваю я згубу,
Та сором подівся кудись...
Отак я лежала під дубом,
А він, ой, на мене дививсь.

— А в декларації записано — сувенір із Греції!

ОПИСКИ САМОПИСКИ

СПОСТЕРОГАЧІ.

ЖОНА КОНФЛІКТУ.

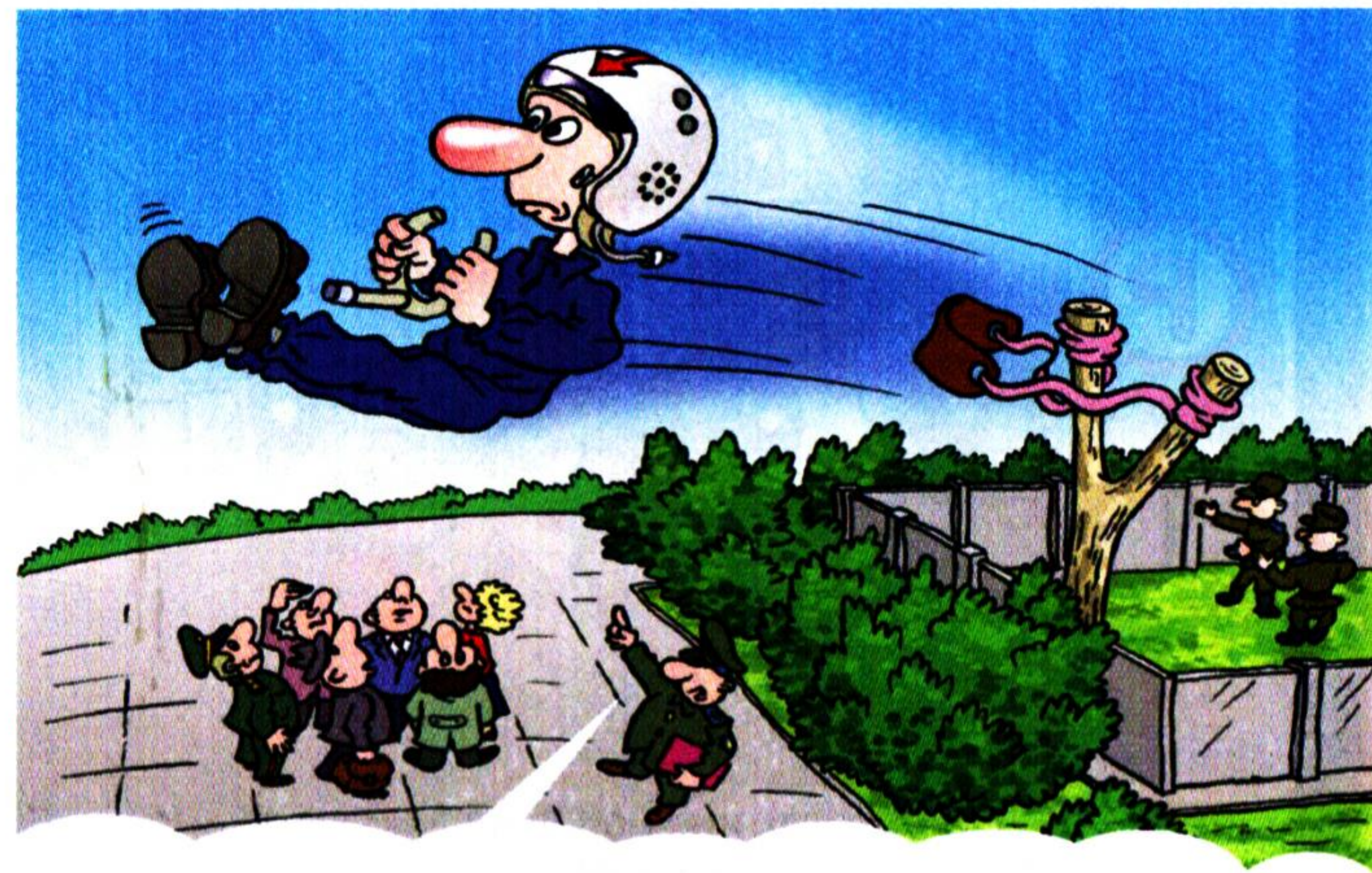
ТРАКТУРИСТ.

ДЕНЬ ЗАОХАНИХ.

ТРАВТЕЛІ НАРОДУ.

ПРОПИТКОВИЙ
МІНІМУМ.

Віктор ІГНАТЕНКО.
м. Прилуки.

— А це випробувальні польоти нашого
першого літака-невидимки!

ВІНЕГРЕТ і ПЕРЦЕМ

Микола КАПУСТА

1.

2.

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

Акт самоспалення.

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

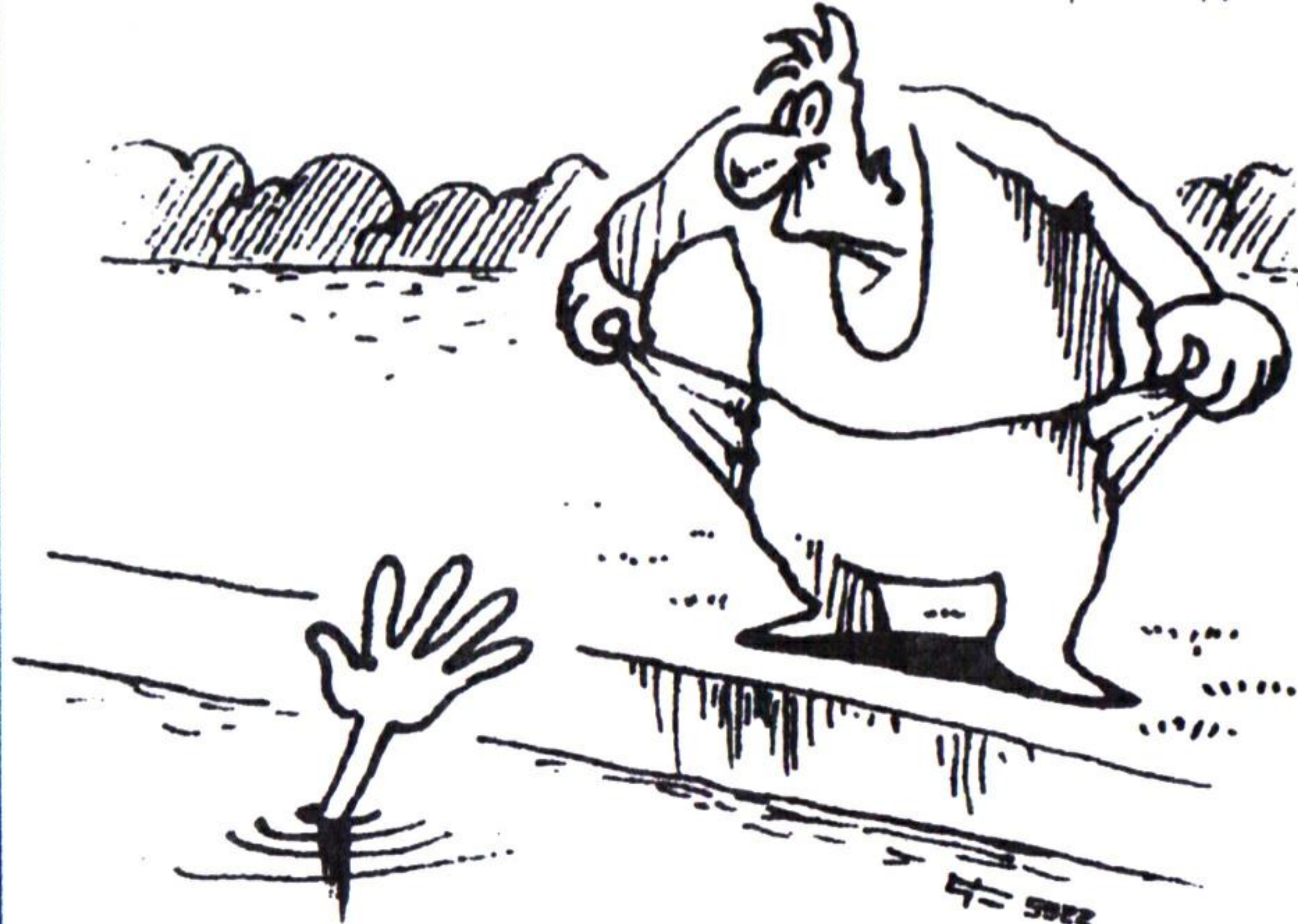
— На автостоянці вже не вистачає місць, тому вирішили ставити машини таким чином...

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Іване Сидоровичу, підпишіть розпорядження про стерилізацію бродячих собак!

Сергій ФЕДЬКО

Євген РОМАНЕНКО

КАЗКА

Трасою мчить авто. За кермом — дракон. Його зупиняє автоінспектор. Здивовано дивиться на водія і, не подумавши, каже:
— Ану дихни.

Почув і записав
Віктор КОПАНЬ.

м. Джанкой,
Крим.

ЖИТТЯ ТРИВАЄ

Після сімейного торжества залишилось чималенько закуски і випивки. Дружина вранці пішла на роботу. Приходить увечері, заглядає у холодильник — нема нічого. Тільки п'яний чоловік сидить за столом, підперши руками важку голову.

— Де горілка? Де салати, холодець?

— А ти що думала: ти пішла і життя після цього зупинилося?

Почув і записав Олег КНЯЗЕНКО.
м. Переяслав-Хмельницький
на Київщині.

СОРОМНО

— Тату, дай десять копійок.

— Навіщо тобі, синку?

— А щоб тобі було соромно, що у дитини лише десять копійок.

ПРАВЕДНЕ ЖИТТЯ

— Все! Починаю вести праведне життя!

— А що сталося?

— На грішне нині не вистачає грошей...

ЕВОЛЮЦІЯ

Як стверджують учені, вже через 50-60 років водії маршруток матимуть по 5-6 рук.

Почув і записав
Андрій ШЕРБАНЬ.

м. Вознесенськ
на Миколаївщині.

ГРОШІ

Клієнт консультується у адвоката:

— Хочу наїхати на одного підприємця, щоб він поділився зі мною прибутком. Видушу з нього сто тисяч. Що з цього приводу каже наше правосуддя?

— Сто тисяч? — подумав адвокат. — Це просто грабунок.

— А якщо більше?

— Якщо мільйон, то це може бути зловживанням службовим становищем...

— А якщо кілька мільйонів?

— О, це інша справа! Тоді це лише фінансовий конфлікт між двома господарюючими суб'єктами.

Почув і записав
Анатолій ПАПЕНКО.
м. Запоріжжя.

ЛИСТ

Ревнива дружина зайшла до кімнати, коли чоловік читав листа:

— Це від кого? Від коханки?

— Звідки ти взяла?

— А чому ти раптом так зблід? Ану дай мені, я прочитаю...

— Візьми, кохана! Це рахунок із твого інституту краси.

КОРУПЦІЯ

— Україна зайняла друге місце у світі по рівню корупції.

— А чому друге?

— Дали хабара, щоб не бути першою.

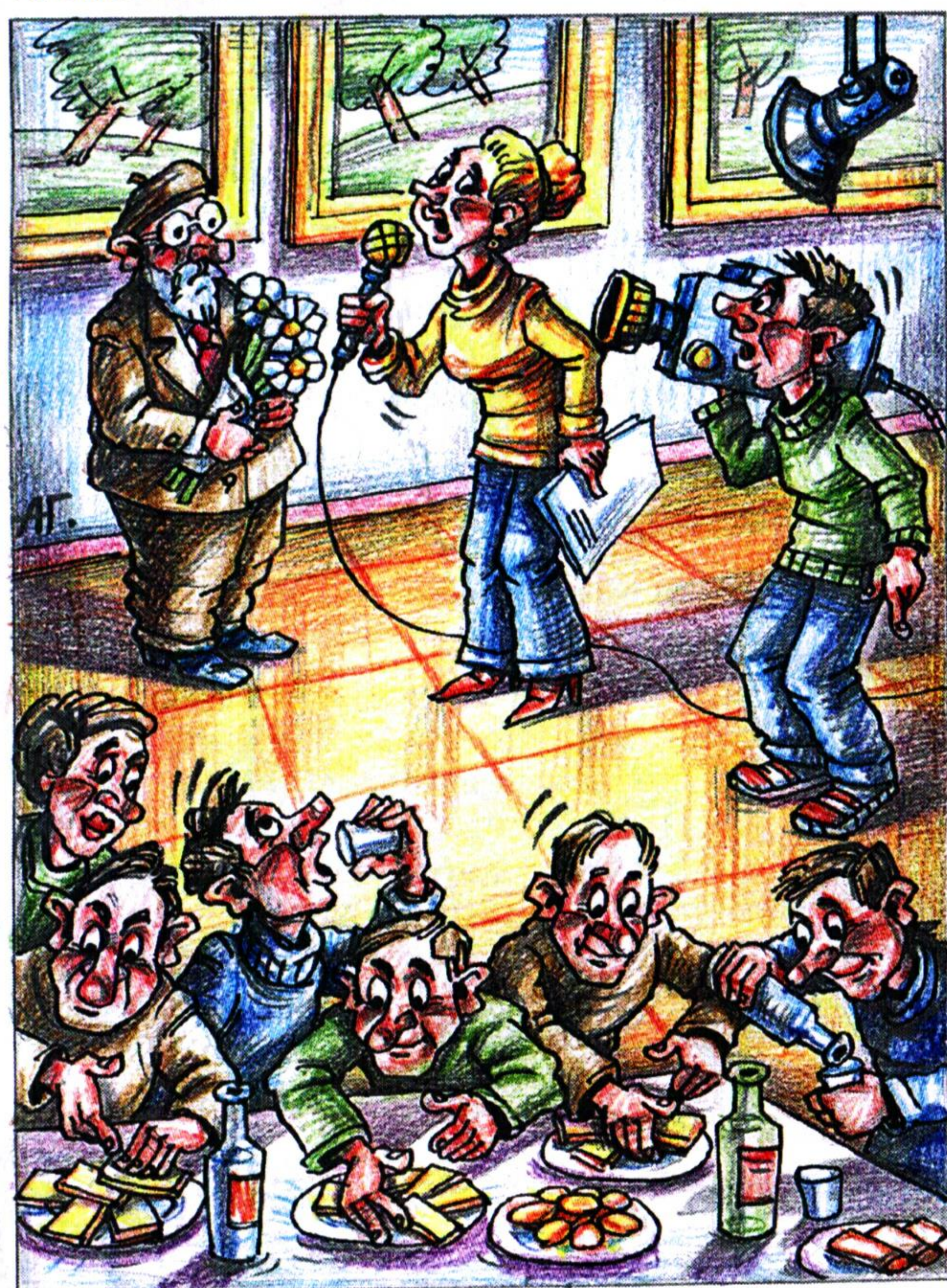
МАЛО

— Ми, звичайно, віддаємо нашому урядові напеліжне...

— Але йому цього мало!

Почув і записав
Володимир СУГЕРЕЙ.
м. Київ.

Анатолій ГАЙНО

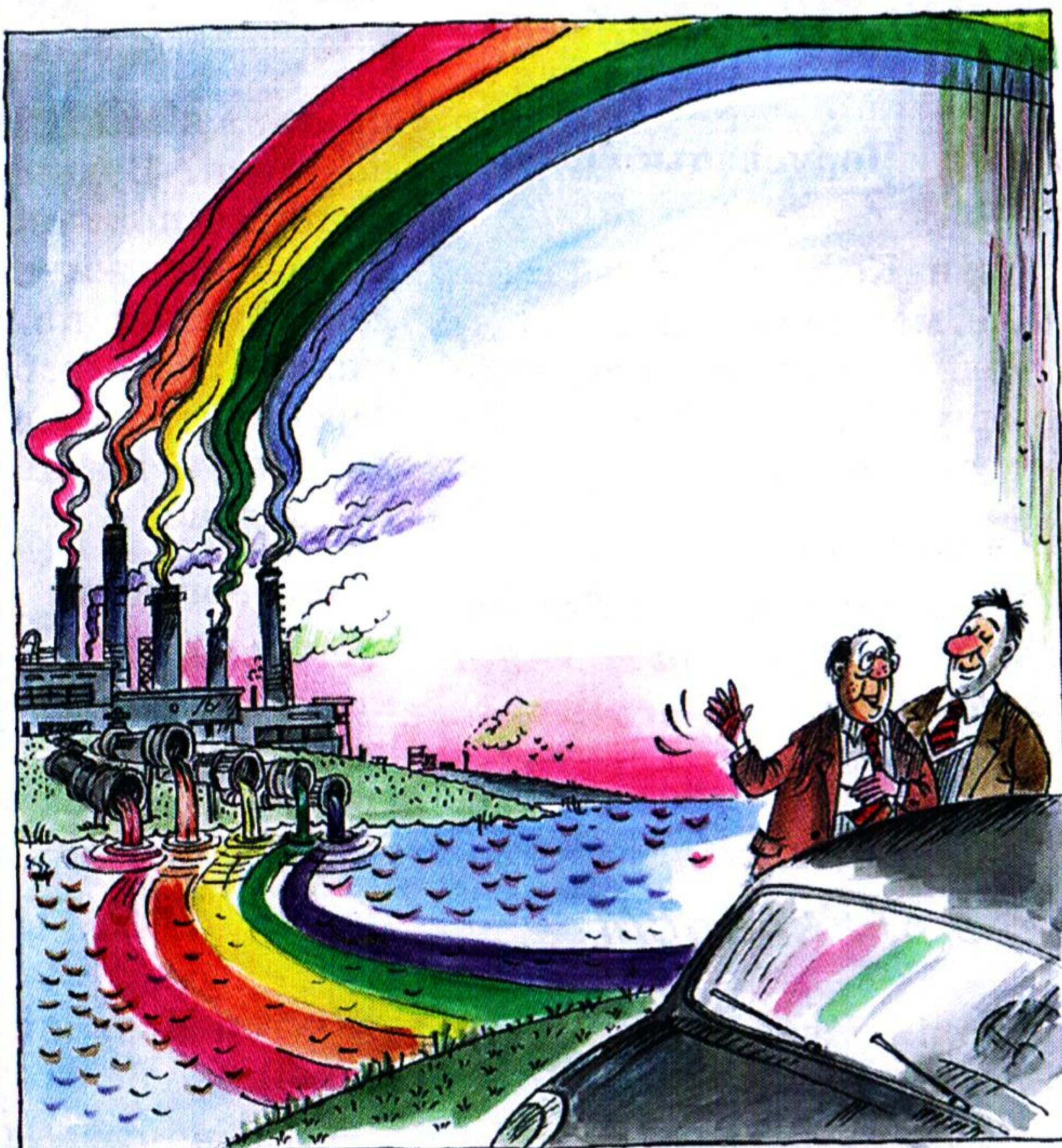

— Сьогодні відкрилась виставка художника...
— Та закінчуй уже, бо все з'їдять!

Василь ФЛЬОРКО

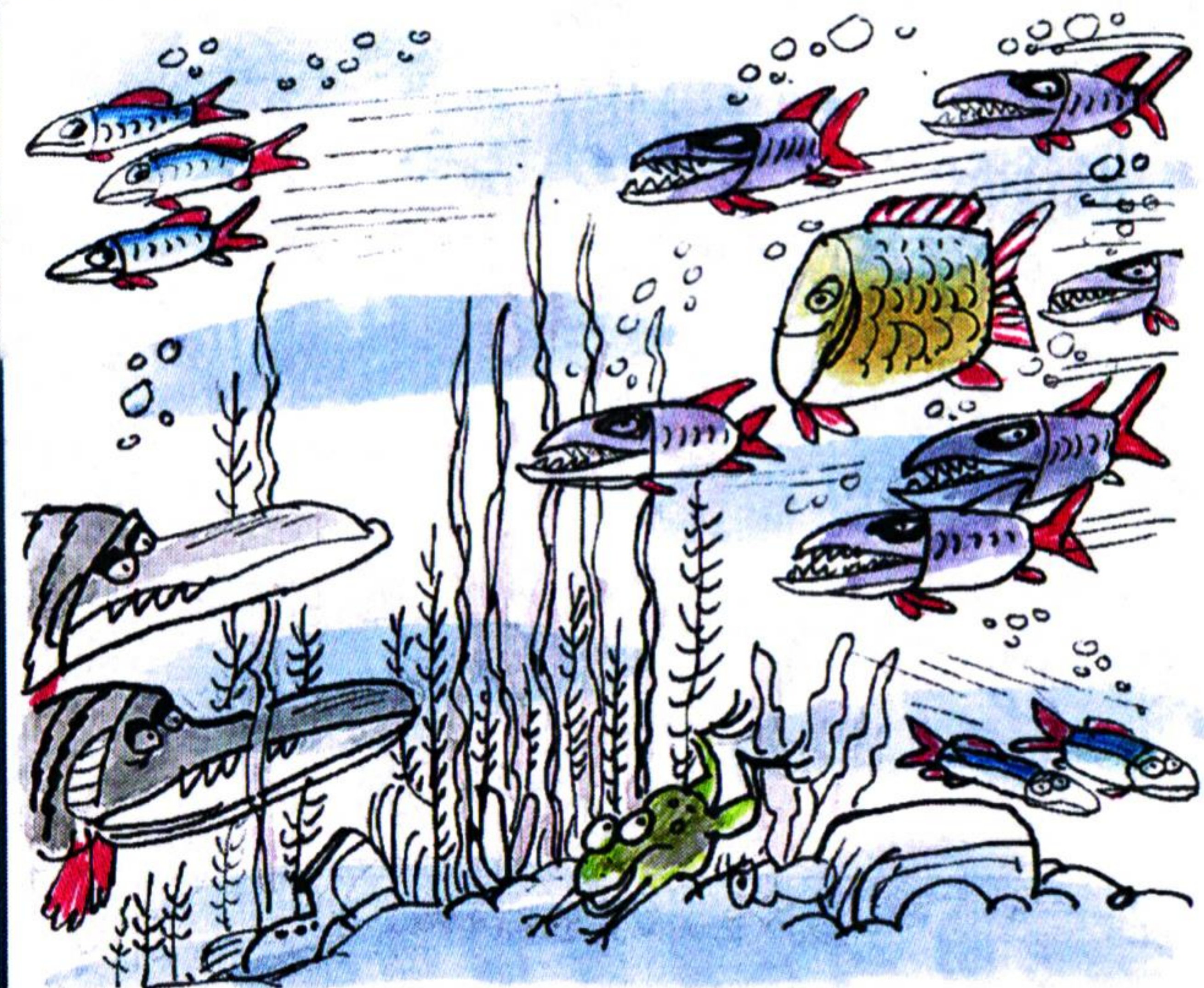

Валерій ЧМИРЬОВ

— Ви мене переконали: краєвиди у вас пречудові!

Анатолій ВАСИЛЕНКО

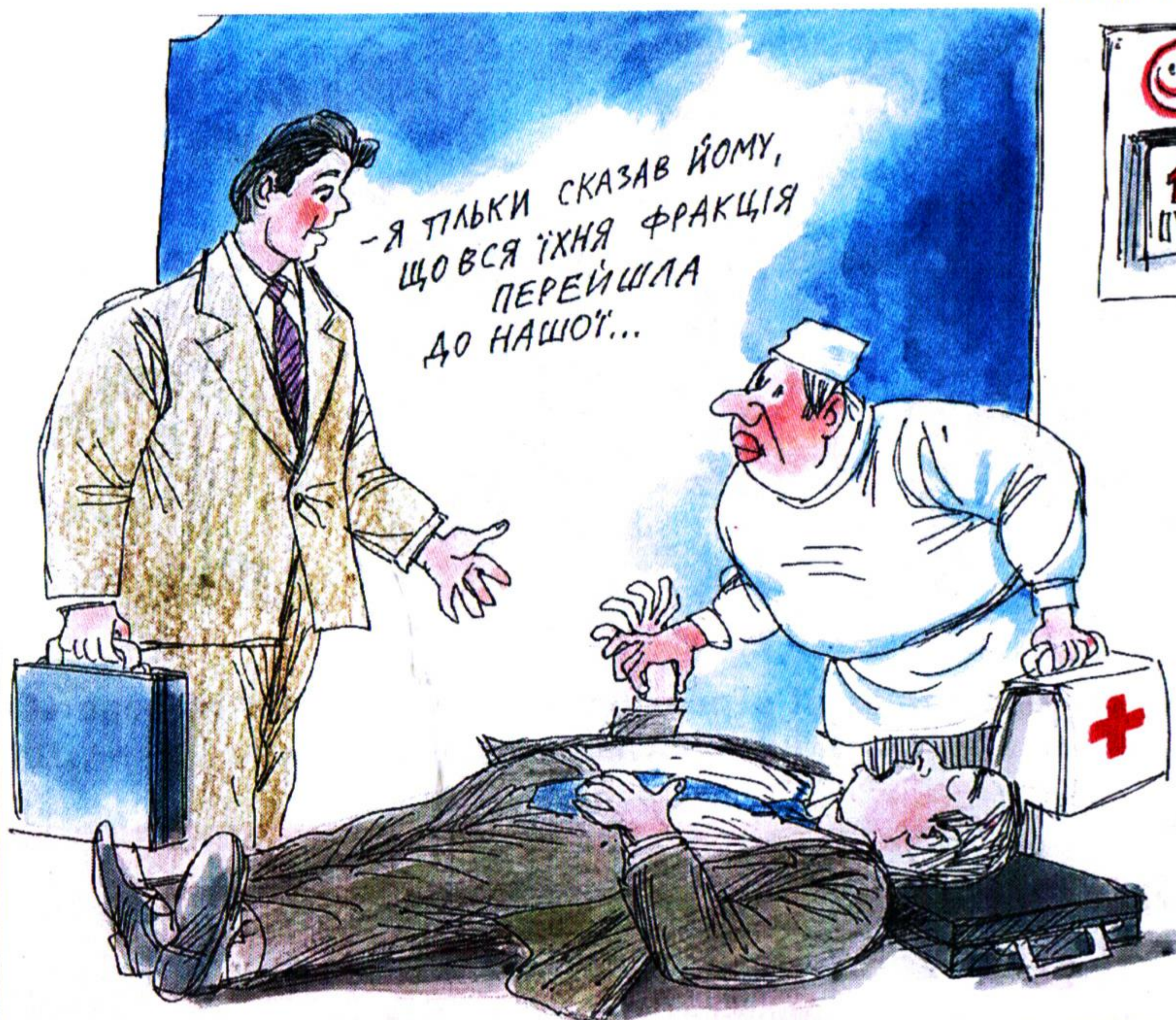

— Все, до Карася не підступитися! Він найняв собі охорону із піраній.

Анатолій ГАЙНО

Микола КАПУСТА

ПРИЧЕСАЛИ МИ БУБНОВИХ

Леонід Черновецький, мер Києва:

— Іван Кожедуб — видатна людина, маршал авіації, який за час Великої Вітчизняної війни збив одну тисячу дев'ятсот шістьдесят два німецькі літаки.

Від чергового:

— Із них одну тисячу дев'ятсот ви збили разом на мерській літаючій тарілці.

У СПАЛЬНІ — З БАРАБАНОМ

Анатолій Могильов, міністр МВС:

— Демократія — це свобода

СЛОВО НЕ ГОРБЕЦЬ

права, і я маю право нормально жити. Будь-яка протестна акція не повинна порушувати нормальне життя інших людей. Якщо я прийду до вас у спальню із барабаном і почну барабанити проти того, що птахи сідають на мій балкон, — це нормально?

Від чергового:

— Випадково, ці птахи — не кури, які сміються із таких ваших спроб захистити права і демократію.

ПРОСТО ТАК

Віктор Янукович, Президент України:

— Економіка — це така чут-

лива жінка, до якої не можна підходити просто так, без розуму.

Від чергового:

— Користуючись її чутливістю, розумний чоловік може багато чого від неї одержати!

ВІД ГВИНТА!

Борис Колесніков, віце-прем'єр-міністр:

— У нас, на жаль, таке становище, що треба піти аргентинським шляхом. Коли в Аргентині прийшли до влади військові, вони посадили всю поліцію, яка брала хабарі, у літак, підняли на одинадцять тисяч метрів над Атлантикою

й викинули їх в океан. Але де ж узяти стільки літаків?

Від чергового:

— А от не треба було віддавати завод Антонова...

ЦАРСТВО

Володимир Сівкович, віце-прем'єр-міністр (представляючи Миколу Джигу як главу облдержадміністрації):

— Вінниці пощастило! Область одержала і отця, і царя, і прокурора в одній особі. Микола Васильович — людина добра і чуйна, але брехунів терпіти не може.

Від чергового:

— А як же тепер називатиметься Вінницька область — Вінницьке царство?

Чергував по рубриці Віталій СУДДЯ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Після реорганізації «Трьох богатирів» у Комітет по боротьбі зі злочинністю, їх кількість зросла до тридцяти трьох.

Про часи, усім відомі, згадуєм, буває:
Нема сього, нема того, книжок теж немає...

На вулиці черга стоїть біля магазину,
Аж підходить модна дама, питає мужчину:
— За чим оце? Не скажете, що мають давати?
Може, мені і не варто у чергу ставати?
Не знаєте, щось імпортне, може? А чи наше?
— Стоїмо за Мопассаном, — їй мужчина каже.
Не відстає молодиця: — Невже щось путяще?
Мопассан — це гірш велюру, чи навпаки — краще? —
Чоловік пригладив чуба — пишна шевелюра! —
І сказав: — Одстань! Не знаю, не читав Велюра!

Ляля ЛЕВИЦЬКА.

м. Київ.

Завітав Микола до Петра до хати —
У борг трохи грошей, якщо має, взяти —
І сказав Петрові прямо із розгону:
— Чую, куме, в хаті запах самогону. —
А Петро: — Та бачиш, Колю, в чому діло:
До твого приходу тутки не смерділо!

Федір ШЕВЧУК.

м. Бершадь
Вінницької обл.

Жартують В Одесі

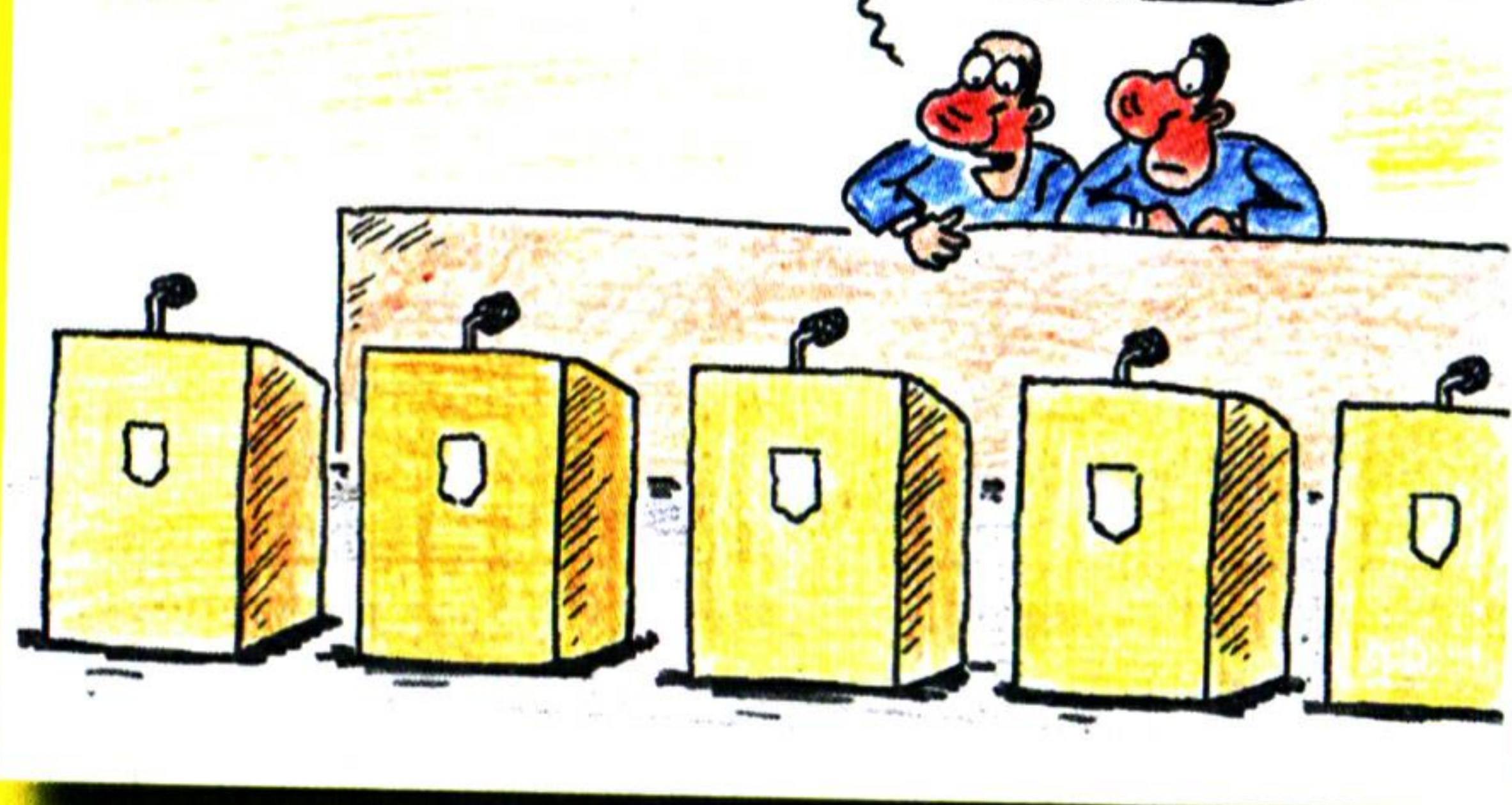
— Значить так, Едуарде Йосиповичу, справу зроблено. Ділимо прибутки: п'ятдесят на п'ятдесят.

— Семене Марковичу, але я таки хочу сімдесят...
— Ну, гаразд... Ви мене умовили. Пам'ятайте

мою добру душу. Ділимо: сімдесят на сімдесят.

Надіслав Ярослав ХОМЕНКО.
м. Одеса.

— ХАЙ ТЕПЕР БЛОКУЮТЬ ТРИБУНУ
— ДЕПУТАТІВ НЕ ВИСТАЧИТЬ...

ДУМКИ

Олесья

ВОЛІ

● Як не живеш, а невдоволені знайдуться. І ти серед них — перший.

● Що молодший Кінь Життя, то брикливіший.

● Сказати правду про нашу історію означає припинити брехню сьогодні.

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

Анатолій ГАЙНО

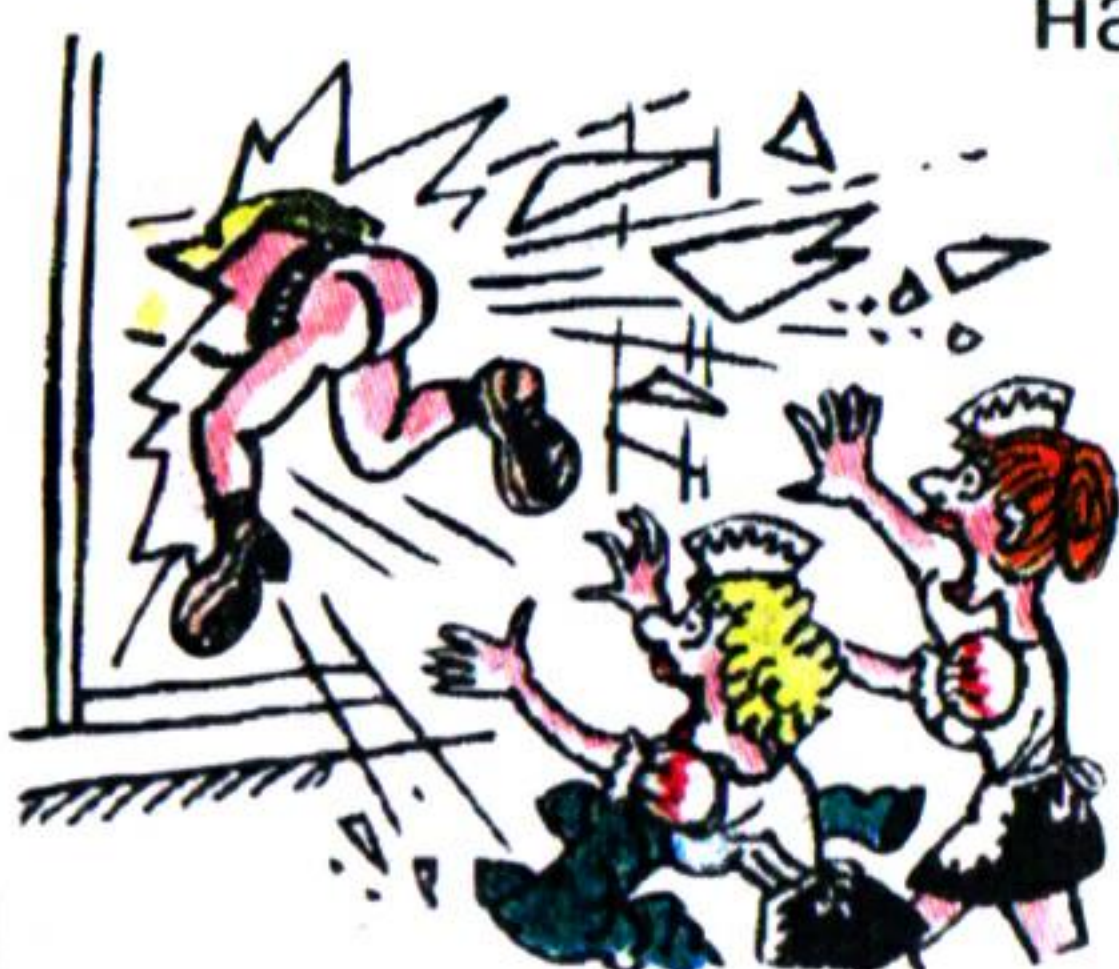

— А до диплома ми додаємо випускни-
кам гарантії працевлаштування.

Ніхто не буде заперечувати, що столиця Галичини, окрім сірих дощів, вузькоколійного трамваю і тісної забудови, спроможна й іншим привернути увагу і власного посполитого і заїзджого публіки.

Наприклад, недавно у кав'ярні за рогом стався найдивовижніший трафунок. Чому за рогом? А кнайпи тут усі за рогом — так краще до них ходити.

Так ось цю кав'ярню вирішили пограбувати. Але одна продавчиня не розгубилася і натиснула на «трижовну кнопку». Цей рух тендітної жіночої руки помітив грабіжник. Він злякався і, як свідчать добрі люди, з людоджерськими вигуками висадив вікно, вистрибнув на хідник і втік прихопивши з собою 378 гривень. Це стало відомо відразу після приїзду міліції. Здавалося б, звичайний, навіть дрібнуватий кримінальний сюжет.

Але не йдіть на кухню, продовжуйте читати.

Правоохоронці, звісно, поцікавилися не тільки сумою, яку поцупив грабіжник. Вони, аби швидше злапати розбійника, захотіли знати його особливі прикмети. І тут обидві шинкарки дали дуже несподівану «наводку» — злодій був голим. «Ну, не відразу, як за-

йшов, — знітилися потерпілі, — а коли вже тікав». «То, може, він ще вчинив і спробу гвалту?» — запитали з певним натяком міліціанти. «Ні!» — твердо заперечили жіночки. — Коли він вискочив на підвіконня і почав трошити шиби, ми схопили негідника за холоші і намагалися затримати. Але в нього була нелюдська сила і він вирвався. Ось що залишилося», — показали вони на купку одягу, серед якого були труси і штани. Правда, без паска. — О, та ви його теж пограбували на кругленьку суму, — засміялися правоохоронці.

А що далі?

Міліція негайно почала шукати чоловіка підперезаного, але без штанів. І дуже швидко знайшла.

Навіть у Львові, відомому сірими дощами, вузькоколійним трамваем і тісною забудовою, дуже важко безштаньку довго залишатися непоміченим.

Тепер львівські відпочивальники, побачивши десь на пляжі розхоробрілого нудиста, запитують:

— Ти випадково сьогодні кав'ярню за рогом не грабував?

Володимир ПАЛЬЦУН.

м. Львів.

На місяць

Тато каже малому Олегові:
— Якщо не будеш слухатися,
то я тебе відвезу аж на місяць до
бабусі.
— А що, бабуся на Місяці живе?
— з острахом запитує малий.

Сторінка для дітей

Кабанет

— Діти, хто скаже, як назива-
ється місце, де тримають сви-
ней?
— Сарай!
— Це загальна назва, а де ка-
бан живе?
— Кабанет!

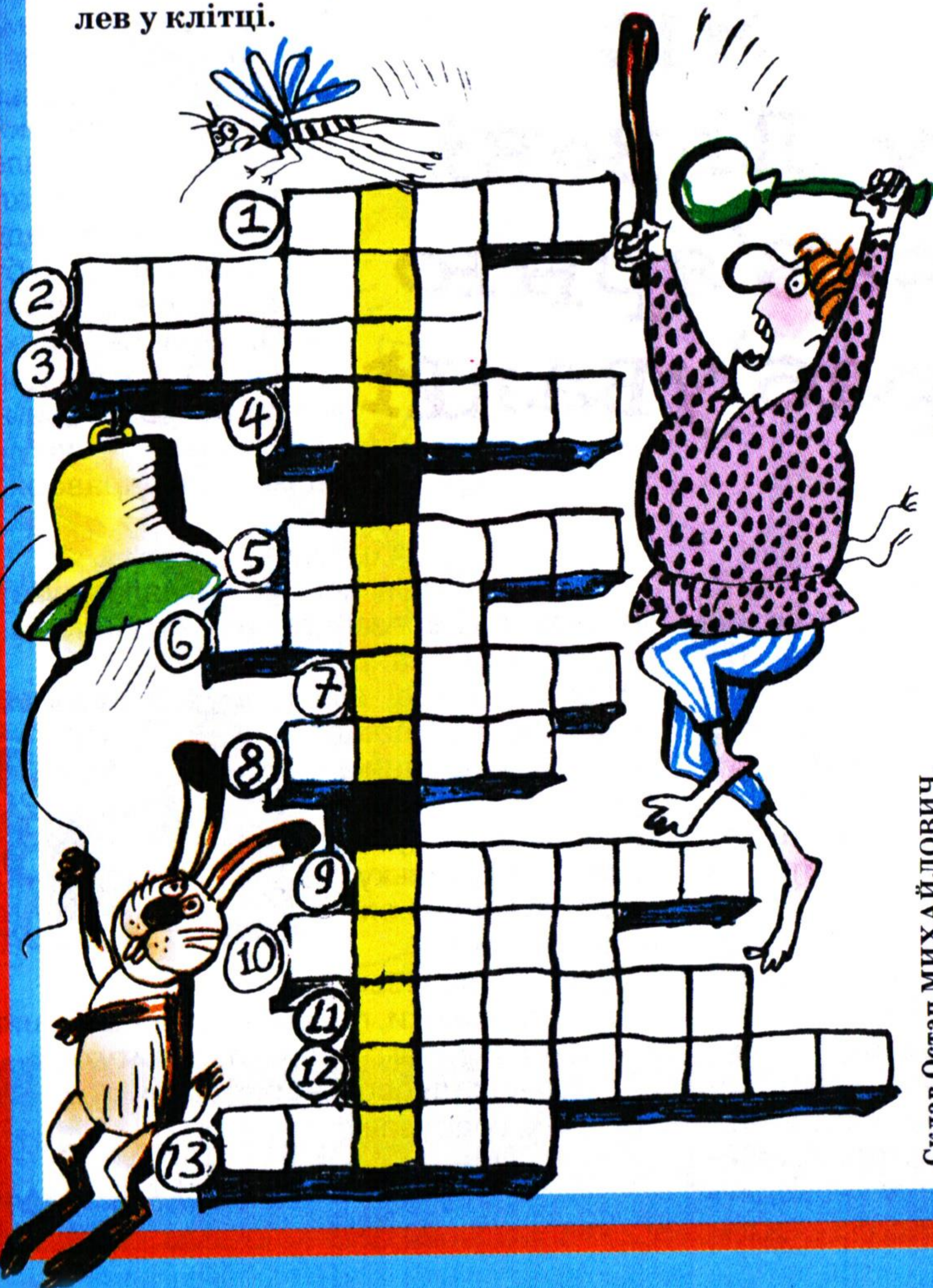
Анатолій БАСИЛЕНКО

КРОСВОРД «НАРОД СКАЖЕ, ЯК ЗАВ'ЯЖЕ»

Впишіть у горизонталі пропущені у прислі-
в'ях і приказках слова і у виділеній вертикалі
прочитаєте народний вислів про літо.

1. Який Сава, така й ... 2. Який ..., такий і од-
віт. 3. ... зачиниш, а людям рота — ні. 4 ... дьогтю
зіпсує бочку меду. 5. Чув ..., та не знає де він. 6. ...
не помело, слово — не полова. 7. Яка клепка, така
й бочка. Яка ..., така й дочка. 8. Не всяка стежка
без спориша, не у кожної людини добра ... 9. ..., як
казан, а розуму ані ложки. 10. Ніхто й не чув, як
... чхнув. 11. ... думкою багатіє. 12. Краще синиця
в жмені, ніж ... у небі. 13. І ... тоді сміливий, коли
лев у клітці.

Остап МИХАЙЛОВИЧ

Сонце живе на небі давно.
Але ще жодного разу воно не
спускалося на землю.

Його синочки-промінці
щодня туди стрибають. А
увечері розповіда-
ють таткові:

— Я грався
із дзвіночка-
ми у лузі.

— Я ли-
зав холо-
дне моро-
зиво.

— Я гой-
дався на
хвильці.

— А я з га-
рбузиком по-
дружився: він
був сумним, я його
полоскотав, а він за-
сміявся.

Ой, як же захотілося сон-
цю в гості до гар-
бузика! От воно
й каже синоч-
кам:

— Завтра я
спущуся на зе-
млю — прові-
даю гарбузика.

А ви, щоб ніхто не помітив,
що мене немає на небі, при-
кличте у гості всі хмари,
пригостіть їх
млинцями і
не відпускай-
те, аж поки я
не поверну-
ся.

Цілу ніч со-
нце пекло млинці. А коли на

їх смачнющий запах збігли-
ся всі хмари, воно тихцем зі-
сковзнуло вниз — прямісінь-
ко на грядку до гарбузика.

— Доброго ранку, га-
рбузику! — усміх-
нулося сонце.

— Добро-
го ранку,
сонечко!

— гарбу-
зик від
радощів
аж за-
жовто-
гарячив-
ся і став
як сонце.

Тільки ма-
леньке і з хво-
стиком.

— Бувай, гарбу-
зику! Не сумуй! Я

тобі щодня привіт передава-
тиму! — заква-
палося сонце
додому, бо не
годиться небо
без господаря
залишати. Та й
хмари, мабуть,
уже доїдають
млинці.

— Дякую тобі, со- неч-
ко, що приходило до мене в
гості, — услід йому помахав
листочком гарбузик.

Тепер гарбузик не сумує,
а всіхається сонцю і усім
на грядці.

А боби й квасоля кажуть:
— Гарбузик — наше сонеч-
ко.

Світлана ПРУДНИК.

КАЗКА

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

У ПАР розпочався чемпіонат світу з футболу. І знову без нашої збірної. Слава Богу, що приймаємо «Євро-2012». Хоч таким робом побачимо нашу команду серед європейських грандів

тували цю ситуацію. Та членам журі видалися найвдалішими підписи Миколи ОЧЕРЕТНОГО з м. Долинська, що на Кіровоградщині: «А куди посадити «суфлерів» для нападників — на

шкіряного м'яча. Може, варто поборотися за право проведення в Україні й світового чемпіонату?

Мабуть, саме невтішні результати наших спортсменів «надихнули» карикатуриста Василя Фльорка на малюнок, який ми надрукували у четвертому числі «Перця»: стоїть голкіпер і озиряється на суфлера, який зі своєї будки у воротах показує, куди треба падати, щоб узяти м'яча.

Футбольні уболівальники і наші читачі досить активно комен-

тували цю ситуацію. Та членам журі видалися найвдалішими підписи Миколи ОЧЕРЕТНОГО з м. Долинська, що на Кіровоградщині: «Воротар: «Слабкі суперники — жодного разу не вцілили в будку» та Євгена ХИЖНЯКА із м. Старокостянтинова, що на Хмельниччині: «Якийсь він сьогодні активний. Мабуть допінг прийняв...»

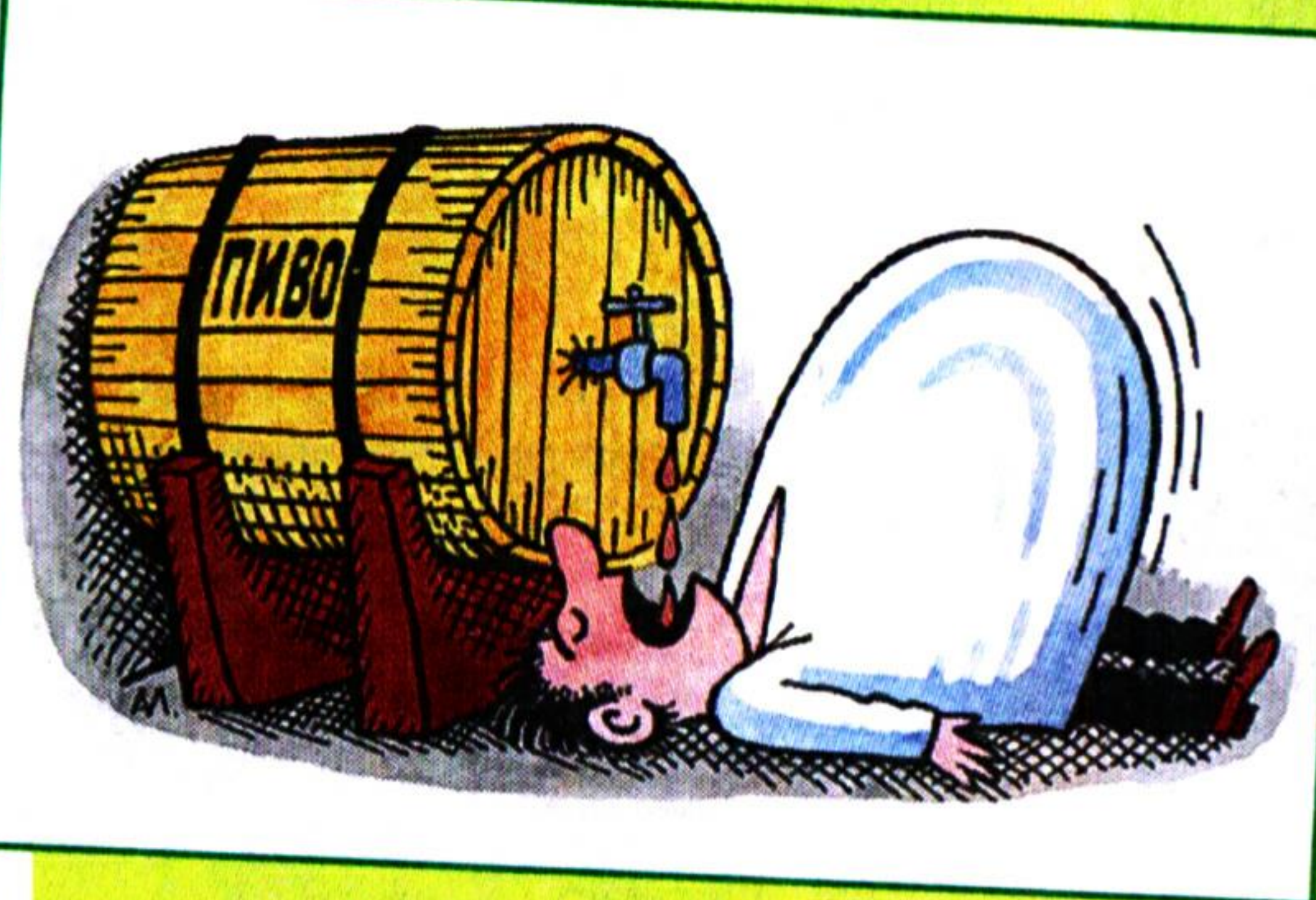
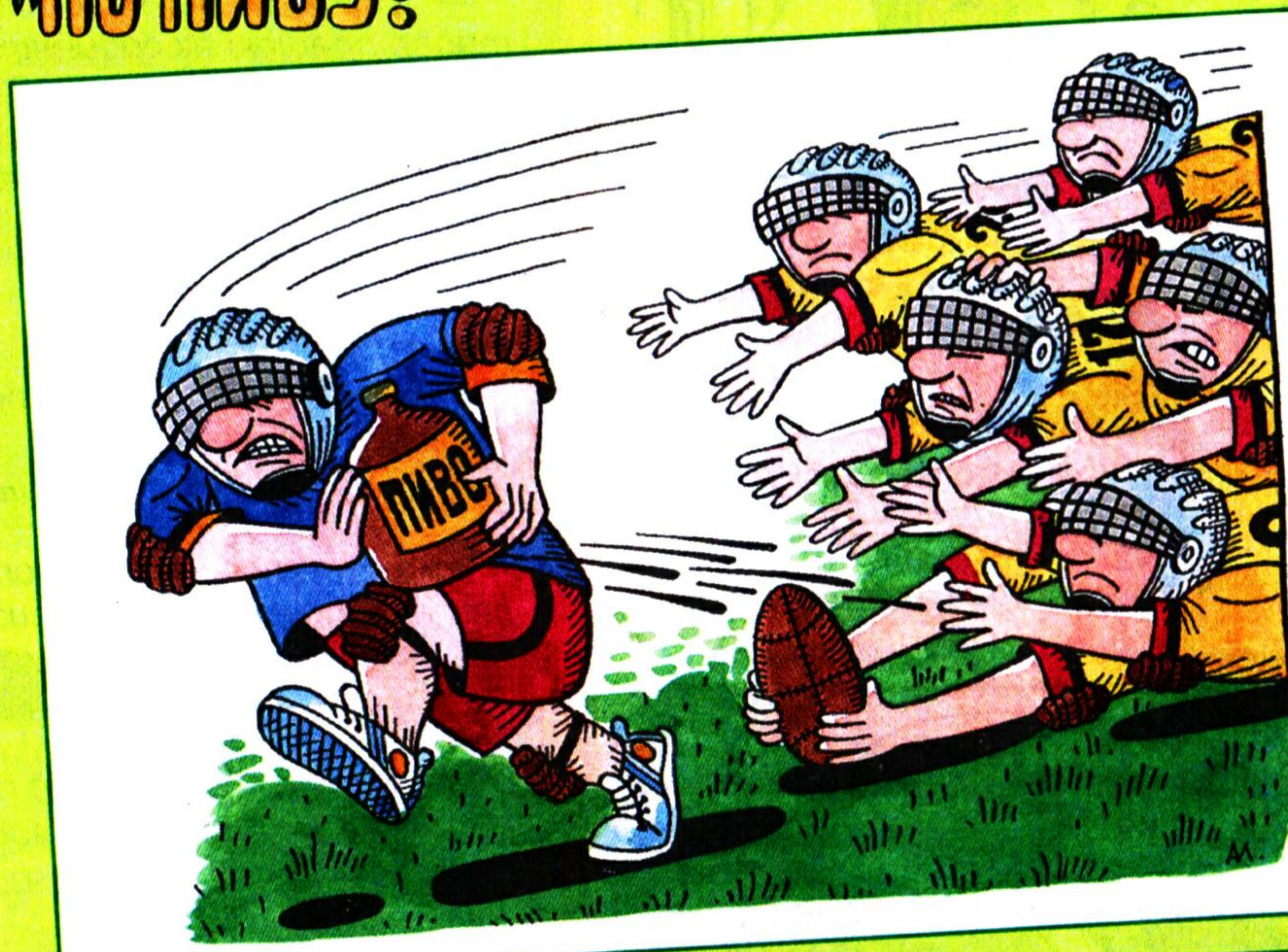
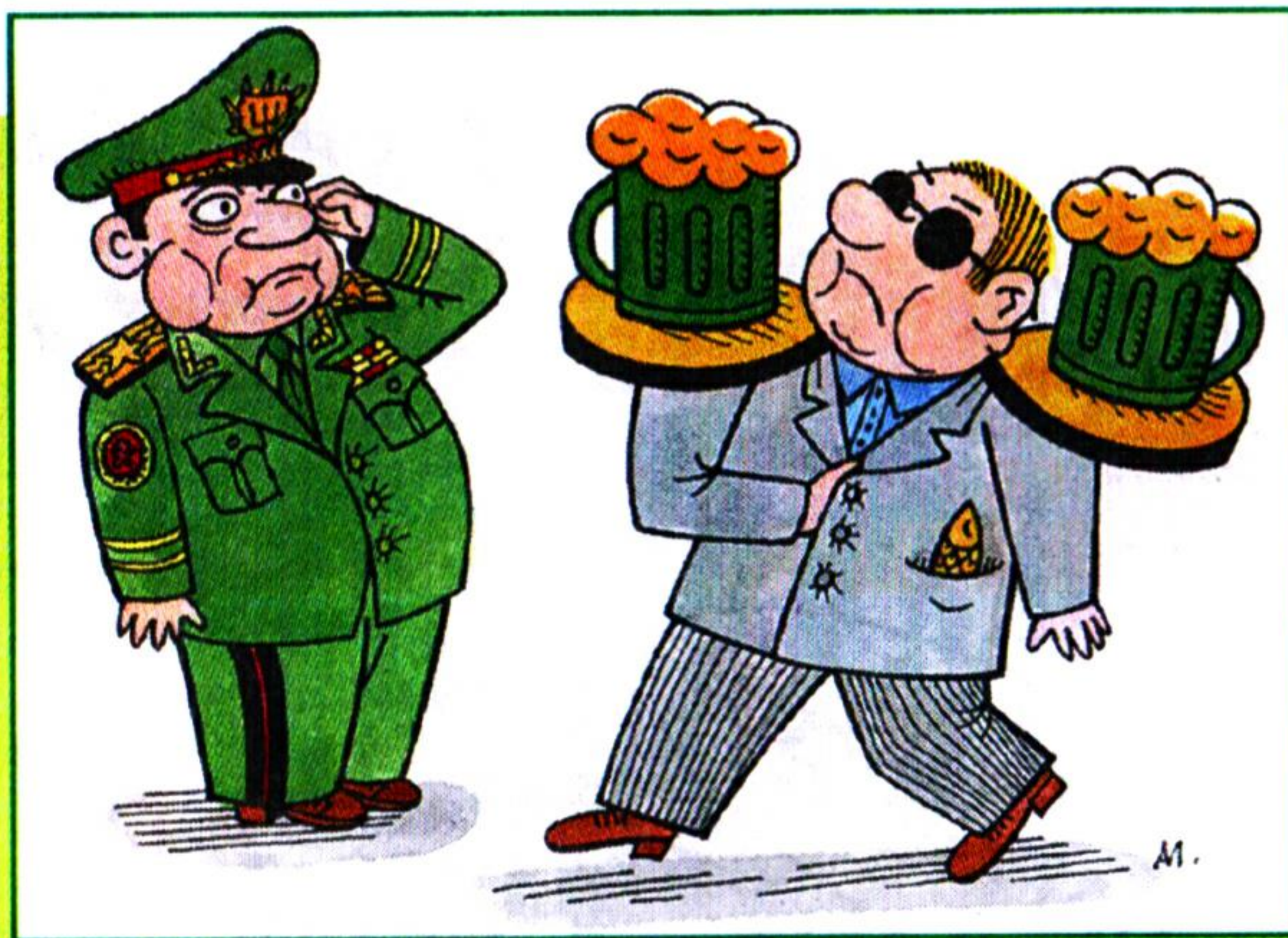
Вітаємо!

3:0 на вашу користь!

А чергове завдання таке: придумайте підпис до нової карикатури Василя ФЛЬОРКА.

На переможців чекають призи!

Малюнки
Олександра МОНАСТИРСЬКОГО

СТРАШНЕ ПЕРО
НЕ ВІГУСАКА...

«Предлагаю брать в армию жінок за згодою чоловіків. Особенно тих, що люблять командувати і підвищують голос на всіх членів сім'ї. А генералів сократить. Бо їм не буде чого тоді там робить».

(Із листа до редакції).

«Моя машина ревіла не того, що прогорів глушитель, а тому, що побачила автоінспектора Охріменка».

«Я отсутствовав на роботі, бо присуствовав при родах моєї жінки. Краще б я був на роботі».

«У неділю я думав, ми працюємо суботу. Тому в понеділок у мене була неділя. У вівторок я думав, що сьогодні понеділок. А в понеділок у мене боліла голова. То це були не прогули, а болізня».

(Із пояснень).

«Приймаємо металолом. Можна й не поломаний».

(З оголошення).

Надіслав
Андрій ШЕВЧУК.
м. Гадяч
на Полтавщині.

А. РАДІН

Л. БОЧКОВА

Ю. ДЕНИСОВ

— І запам'ятай, Кошію: безсмертна тільки мафія!

Анекдот розповів читач

— Уявляєш до чого дійшло:
тепер працюю як годинник.

— Такий пунктуальний?

— Ні. Двадцять чотири години
на добу — і весь час безплатно.

В. Антонов.

— Василю Івановичу, криза
уже позаду!

— Із тилу, значить, заходить,
зараза!

А. Султанов.

Усі з нетерпінням чекають за-
яви влади про вихід із кризи, бо
самі ми навряд чи відчуємо це.

Г. Набокова.

Криза. Повії стоять під плака-
том: «Дешевше тільки вдома».

Я. Правдин.

На два роки умовно засудже-
но сантехніка ЖЕКу Петрова за
викрик на вулиці: «Все прогнило,
всю систему треба міняти!»

В. Ахмадишин.

Парадокс: із кожним роком зубні
пасти стають кращими і кращи-
ми, а зуби — гіршими і гіршими.

Н. Сулейманов.

До друку підготував Р. ЗАКІЄВ.

А. АЛЬОШИН

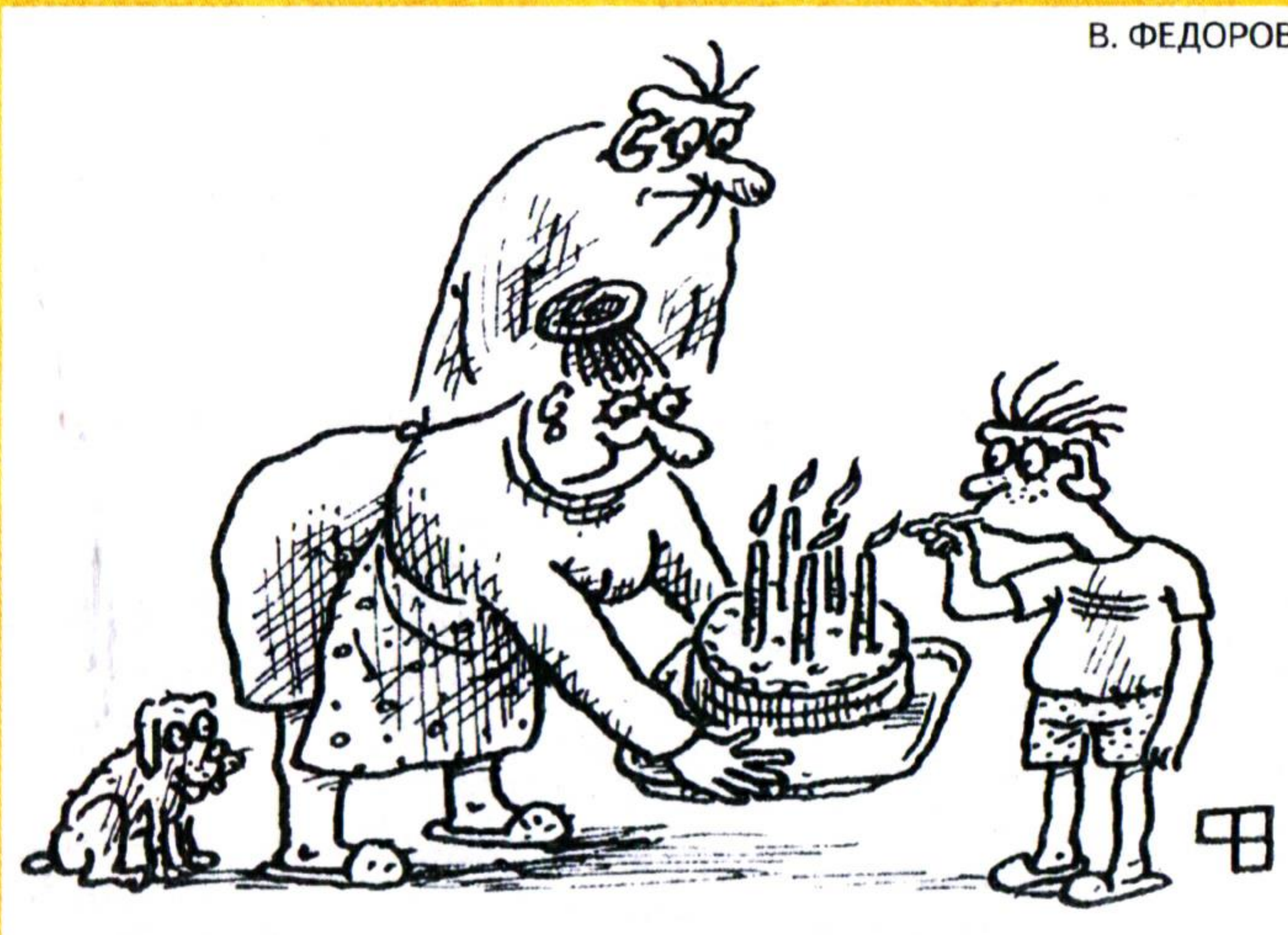
І. НАФІЄВ

Н. ВОРОНЦОВ

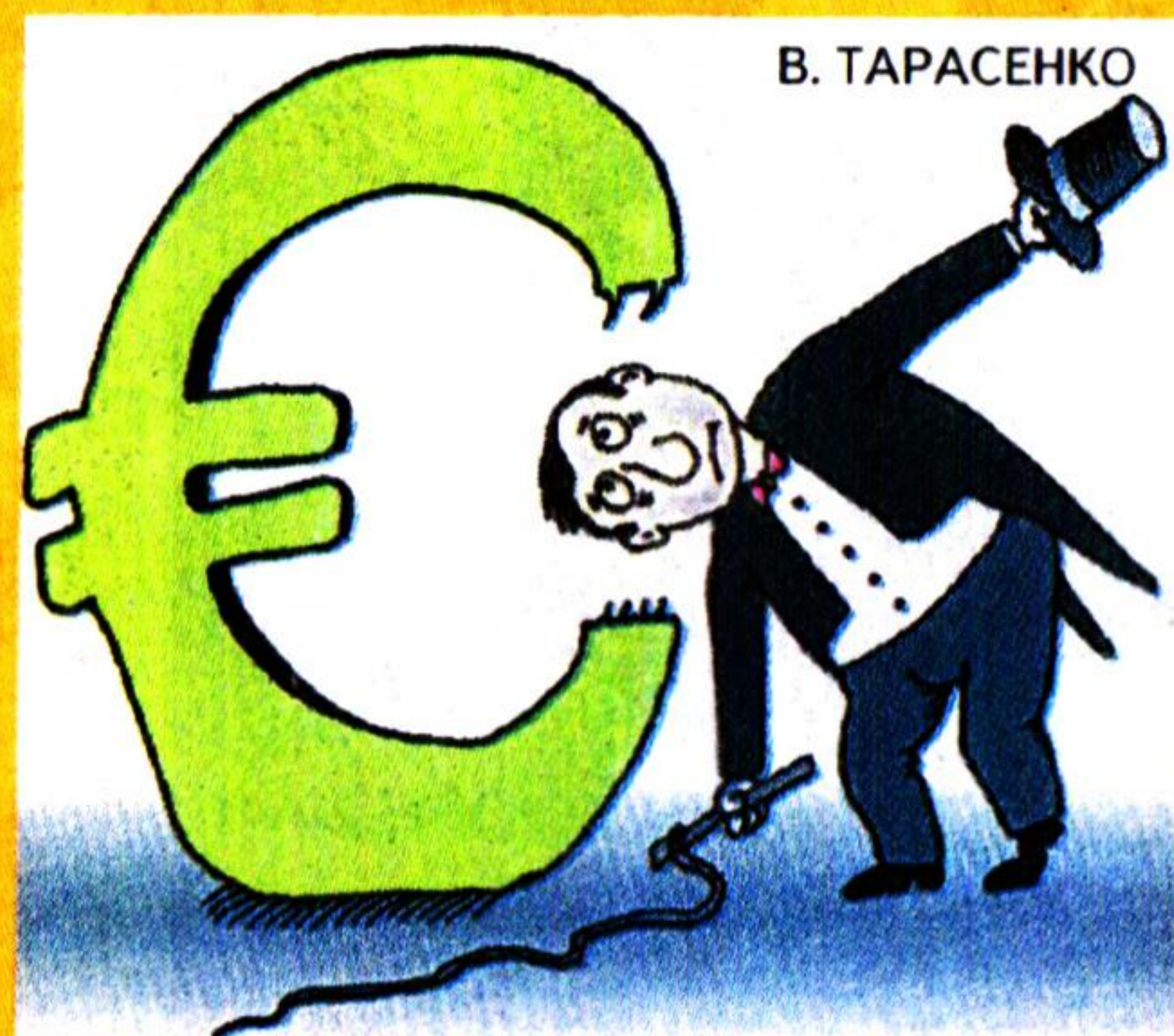
В. ФЕДОРОВ

ЖІНОЧА ПРАВДА

— Твій де працює?
 — І не питай, навіть соромно признатися.
 — А чому так?
 — Та яка ж робота... з горілкою?
 — Продає, чи що?
 — Та якби продавав...
 — П'є?
 — Та і не п'є він...
 — Не продає і не п'є... Не вже десь краде?
 — Та ні, і не краде... Соромно сказати — досліди проводить... Сперементи різні...
 — Чаклун?
 — Та не чаклун, гірше — учений, прости, Господе, професор. Вже краще б пив чи продавав... Гаразд, піду я... Забалакалися...
 І Феозма Микитівна Менделєєва похмуро подибала додому...

Василь ШИМБЕРЄВ.

Мимохідь

Якби приказка: «На злодієві шапка горить» була правдою, то нашим високопосадовцям, крім особистої охорони, довелося б мати і особистих вогнеборців.

Ахат Сафіуллін.

Правду здебільшого говорять лише тоді, коли брехати уже немає смислу.

У. Вітальєв.

Він не знав, кого кликати на допомогу, коли його дубасив міліцейський патруль.

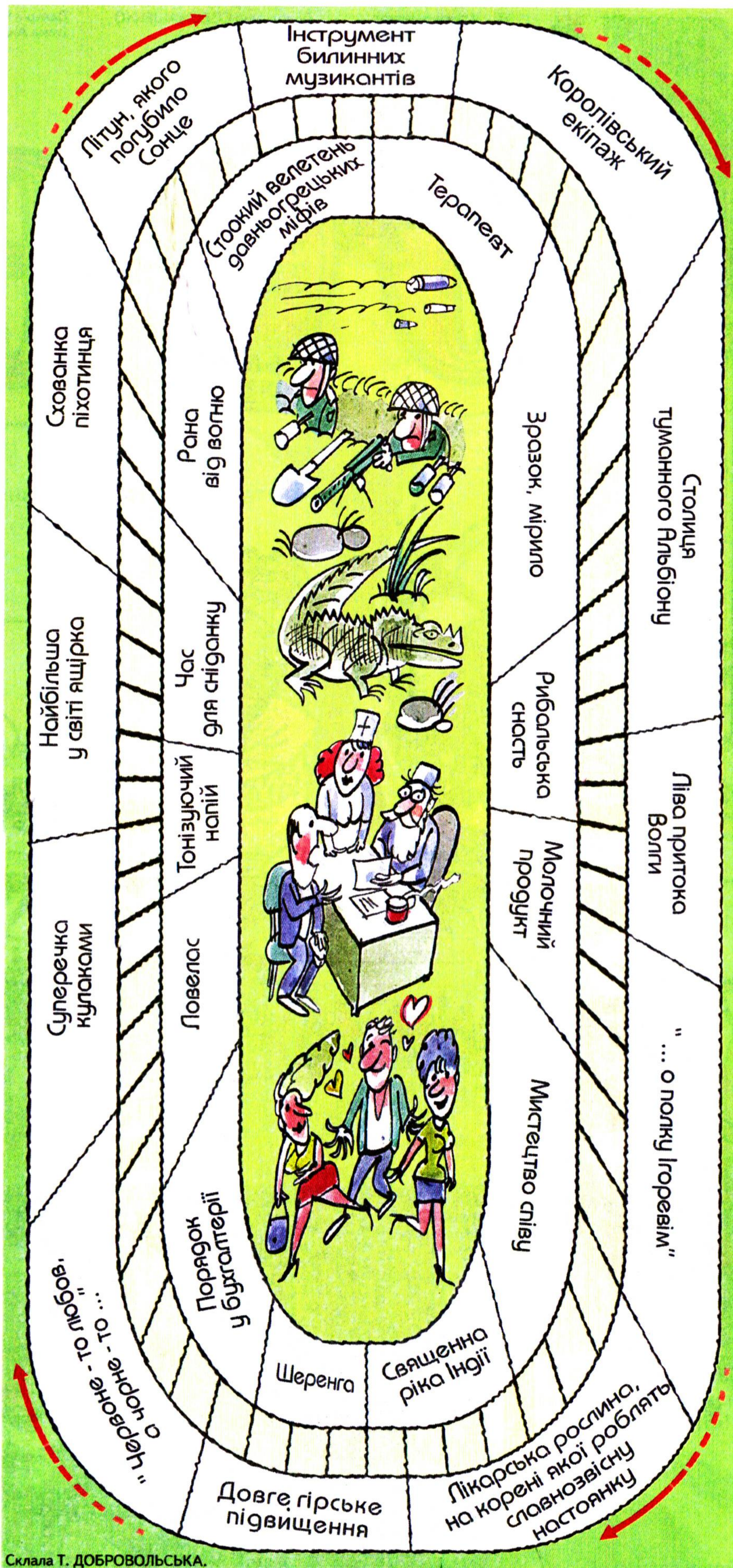
Амір Даутов.

Рішення про одруження — це останнє рішення, яке чоловік приймає самотійно.

Н. Плещєєва.

Хто в заторах постояв, той над мопедом не сміється.

М. Ахунов.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 5

По горизонталі: 4. Катер. 7. Казка. 13. Охтирка. 14. Поворот. 15. Лісівництво. 16. Опришки. 17. Готівка. 24. Хламида. 25. Леопард. 26. Свалява. 28. Фронтон. 32. Ніагара. 34. Арфа. 35. Овес. 38. Ярмарок. 41. Центуріон. 42. Імператор. 43. Сангрія.

По вертикалі: 1. Борода. 2. Стерня. 3. Крюшон. 4. Калина. 5. Тиса. 6. Ревю. 7. Кмин. 8. Зять. 9. Апогей. 10. «Світоч». 11. Гривня. 12. Страйк. 18. Плов. 19. Омела. 20. Вдова. 21. Теніс. 22. Шпага. 23. Тріп. 26. Сонце. 27. Архів. 28. Фаянс. 29. Обман. 30. Терор. 31. Нокія. 32. Нерпа. 33. Акорд. 36. Ант. 37. Буй. 39. Юра. 40. Сто.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД «НАРОД СКАЖЕ, ЯК ЗАВ'ЯЖЕ», ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

1. Слава. 2. Привіт. 3. Ворота. 4. Ложка. 5. Дзвін. 6. Язик. 7. Мати. 8. Душа. 9. Голова. 10. Комар. 11. Дурень. 12. Журавель. 13. Заєць.

У виділеній вертикалі: літо зиму годує.

ПЕРЕЦЬ № 6 (1610)

Головний редактор
Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія:
Анатолій ВАСИЛЕНКО,
Юрій ІЩЕНКО,
Олексій КОХАН
(головний художник),
Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Засновник:
Державне видавництво
«Преса України»

Зареєстровано
Державним комітетом
телебачення
і радіомовлення України.
Свідоцтво КВ № 10334
від 30.08.2005 р.

Видавництво
«Преса України».

Редакція не завжди
поділяє думки автора.
Листи, рукописи, малюнки
не рецензуються
і не повертаються.
При передруку посилання
на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів!
Для своєчасного отримання
гонорару прохання разом із
творами надсилати копію
довідки про присвоєння
ідентифікаційного номера та
вказати дату народження
і домашню адресу.

Здано до набору 08.06.2010.

Підписано до друку
24.06.2010.

Формат 70x108/8.
Папір офсетний № 1.
Офсетний друк.
2,8 умовн.-друк. арк.
14 умовн. фарб.-відб.
4,1 обл.-вид. арк.
Тираж 10410 прим.
Зам. 0110006.
Ціна договірна.

Видається
з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції:
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Телефони:
приймальні 454-82-14,
факс 234-35-82,
художнього відділу
454-81-24.

З питань реклами
і розповсюдження журналу
звертатися за телефоном:
454-81-13.

Internet: <http://uamedia.visti.net/perecz/>

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво
«Преса України»,
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Володимир СОЛОМАШЕНКО

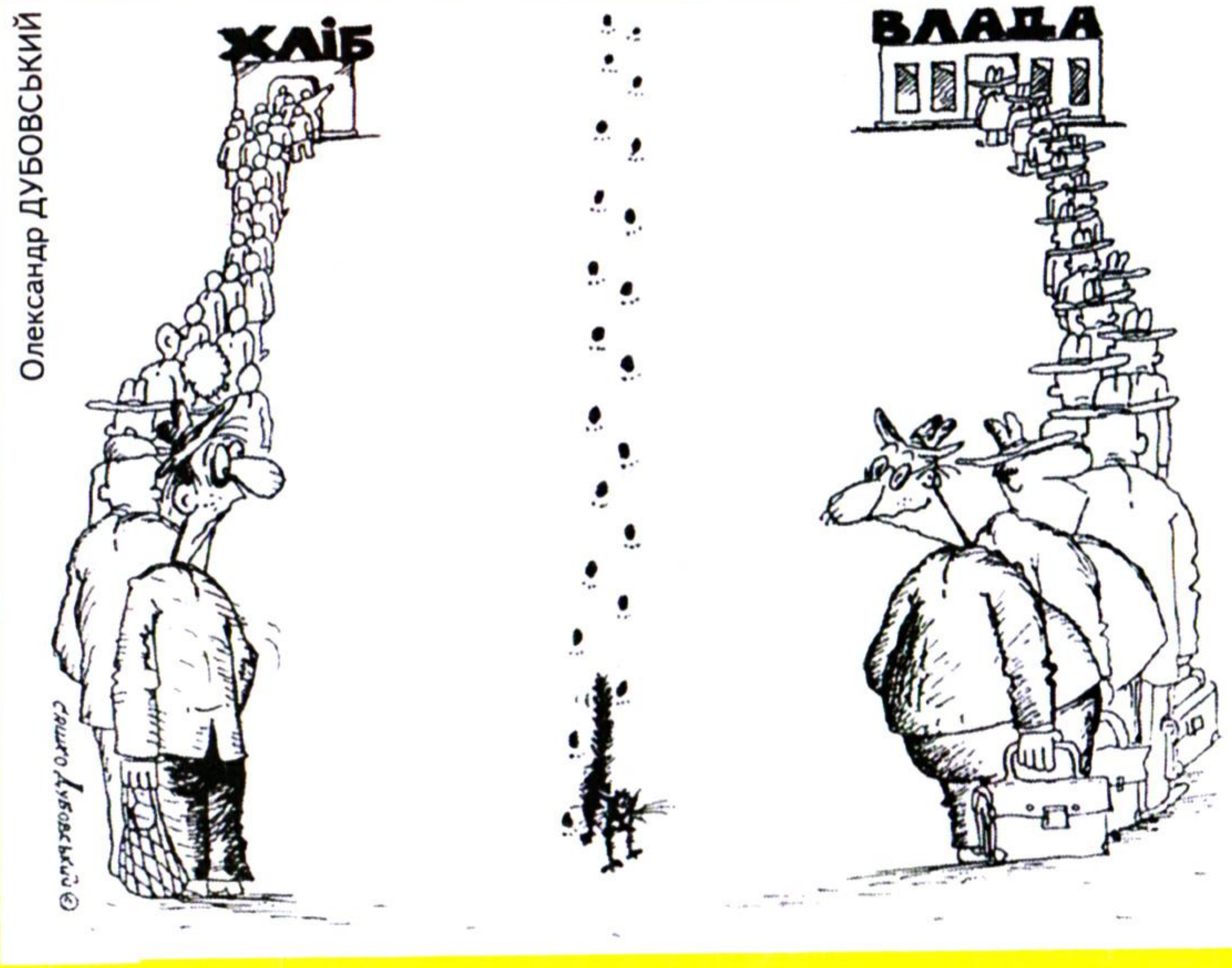
— Алло, мамо,
не хвилюйся. У нас
тут усе гаразд —
граємося у пожеж-
ників.

Валерій ЧМИРЬОВ
(тема Андрія Коцюбинського)

Юрій КОСОБУКІН

Олександр ДУБОВСЬКИЙ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— А книга про перший мільйон у вас є?
— Ні, такої взагалі немає. Усі й так знають,
що перший мільйон треба вкрати...

Володимир АДАМОВИЧ

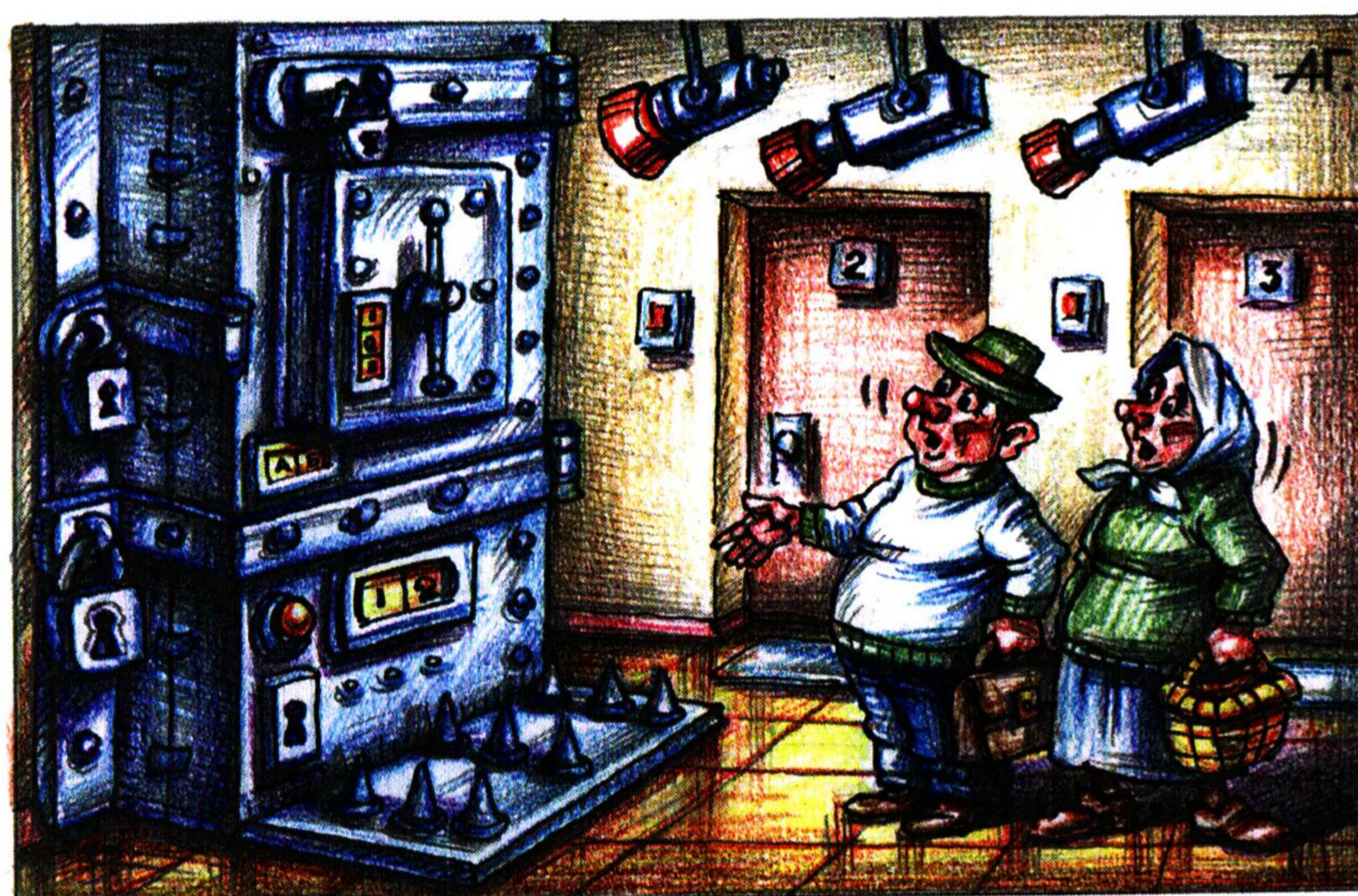

Броніслав ЖУКОВСЬКИЙ

— Бачиш, Гусаче, нема з ким
поспілкуватися — тут самі би-
чари, свині та козли!..

Анатолій ГАЙНО

— Сусід по-
ставив захисні
двері і поїхав
до моря...

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.

ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.
БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!

